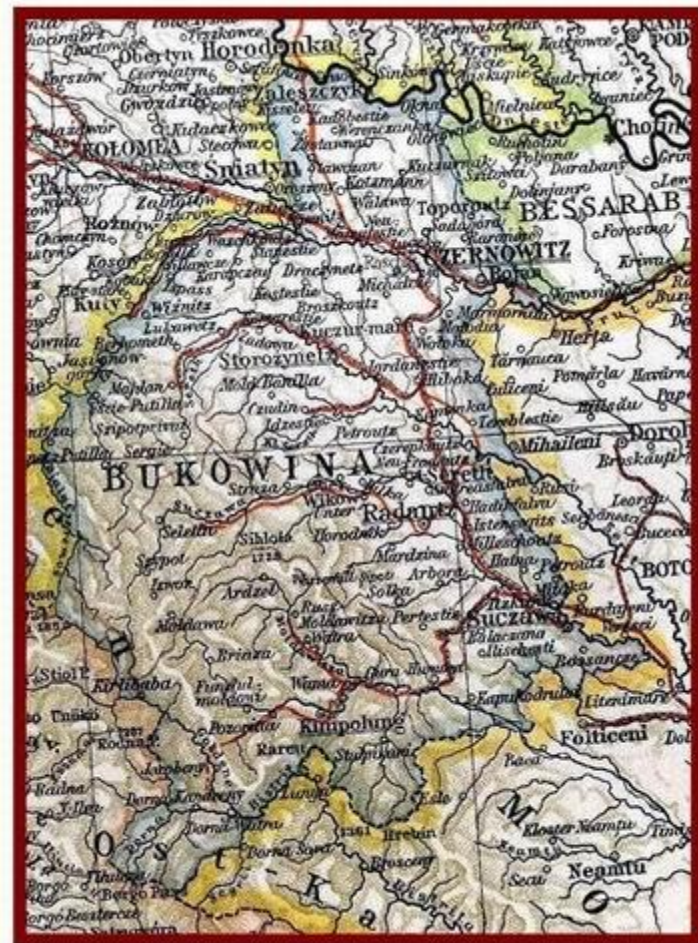

Amintiri din Bucovina

Husarenbursche. Husare mit Weib. Ungar und Ungarin. Lipowaner-Mönch. Lipowaner. Lipowanerin.

Volkstypen aus der Bukowina.

Gerechnet von Gendarmerie-Oberleutnant Ladislaus Żurkowski.

Recensământul din 1776 a reliefat faptul că în Bucovina, numărul de locuitori era de circa 70.000. Nu este știut cu exactitate procentul de români și alte etnii, unele estimări pentru anul 1776, dau 85,33% români, 10,66% slavi și 4% alții. Conform recensământului din 1910, populația Bucovinei era 800.198 locuitori, dintre care 38,88% ruteni, 34,38% români, 21,24% germani (inclusiv 12,86% evrei), 4,55% polonezi, 1,31% maghiari, 0,12% alții.

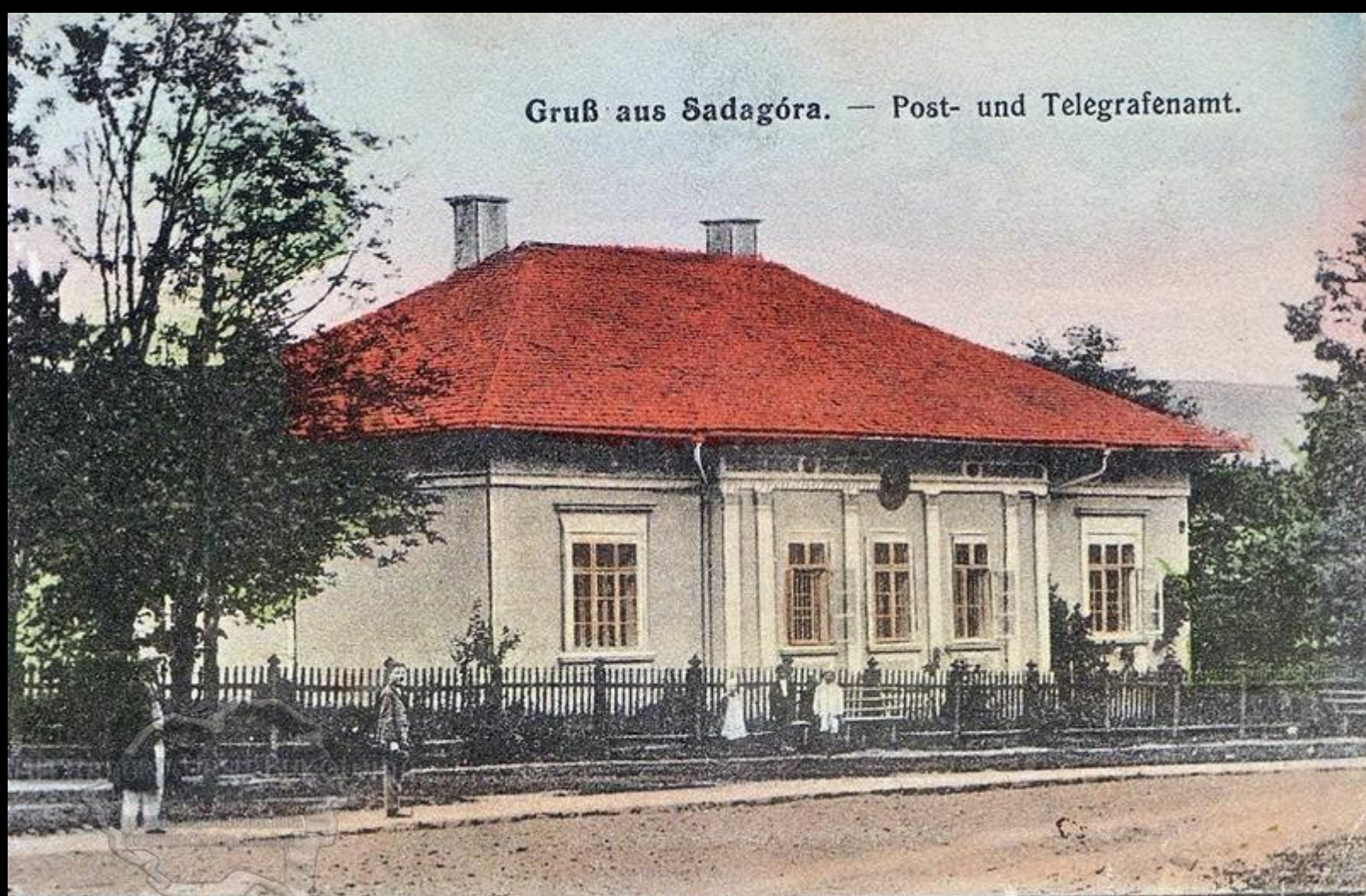
Cernăuți – Vederea generală

Cernăuți (în ucraineană Чернівці, transliterat Cernivți, în poloneză Czerniowce, în germană Czernowitz) este un oraș și centru administrativ, politic și economic al regiunii cu același nume din vestul Ucrainei, Nordul Bucovinei. Atestat documentar la 8 octombrie 1408 într-un privilegiu acordat de Alexandru cel Bun, domnitor al Moldovei (1400–1432), negustorilor din Lemberg (azi Lvov), începând cu 1775, orașul a făcut parte din Imperiul Habsburgic. Autoritățile imperiale au colonizat la Cernăuți populație de limbă germană, atât germani, cât și evrei vorbitori de idiș care au adoptat cu timpul limba germană înrudită. În anul 1849 Cernăuțiul a devenit capitala Ducatului Bucovinei, instituit prin Constituția Austriei din 4 martie 1849.

Când Austro-Ungaria s-a dezmembrat, în 1918, Cernăuțiul a devenit parte din România. În iunie 1940 a fost ocupat de Armata Roșie a URSS, împreună cu Bucovina de Nord, în urma pactului Molotov-Ribbentrop. În iulie 1941 a fost recucerit de România, pe atunci în alianță cu Germania național-socialistă. La 30 martie 1944 Armata Sovietică l-a reocupat, fiind reanexat la Uniunea Sovietică, în cadrul Republicii Sovietice Socialiste Ucrainiene. În luptele ce s-au dat pentru oraș (25-30 martie 1944) au murit 1.500 de soldați și ofițeri români și germani. După destrămarea URSS, Cernăuți a devenit parte a Ucrainei independente.

Sadagura (în ucraineană *Садгора*; în poloneză *Sadagóra*; în idiș *סאדיגורא* *Sadigora*, sau *Sadiger*) este un fost oraș din regiunea istorică Bucovina, situat la aproximativ 6 km nord-est de orașul Cernăuți din Ucraina. În anul 1965 Sadagura este încorporată în cadrul orașului Cernăuți, devenind cartier și formând (împreună cu fostul sat Lențești) raionul Sadagura, în prezent unul dintre cele trei microraioane ale Cernăuți-ului. Fosta localitate este atestată documentar în anul 1770.

Suceava (în germană *Suczawa*, în maghiară *Szucsáva*) este municipiul de reședință al județului cu același nume, Bucovina, România. Localitatea se află în sudul regiunii istorice Bucovina (cu excepția cartierului Burdujeni). Suceava se numără printre cele mai vechi și mai importante așezări ale României. A fost atestată documentar în anul 1388, în vremea în care domn al Moldovei era Petru al II-lea Mușat, cel care a mutat capitala de la Siret la Suceava.

Procesiune cu moastele Sfântului Ioan cel Nou. 1898

Suceava a îndeplinit rolul de capitală a Principatului Moldovei timp de aproape două secole, până în 1565. Istoria aşezării se leagă de numele câtorva dintre cei mai cunoscuţi voievozi ai Moldovei, precum Alexandru cel Bun, Ştefan cel Mare şi Petru Rareş. Între 1774 şi 1918, Suceava a fost un oraş în Imperiul Austriac (ulterior Austro-Ungaria), făcând parte din Regatul Galiţiei şi Lodomeriei şi apoi din din Ducatul Bucovinei. În această perioadă, a îndeplinit rolul de localitate de frontieră austro-ungară cu Regatul României, actualul cartier Burdujeni aparţinând regatului.

Itzkany Bahnhof

Ițcani (în germană *Itzkany*) este un cartier suburban al municipiului Suceava, aflat la aproximativ 5 kilometri nord-vest de centrul localității. Așezarea a fost fondată în secolul al XV-lea ca urmare a unui act din 2 februarie 1453 al domnitorului moldovean Alexandrel Vodă, prin care s-a acordat Mănăstirii Ițcani dreptul de a întemeia un sat în hotarele sale, cu oameni din țară sau din Polonia, scutiți de dări și de slujbe către domnie, în folosul mănăstirii. În perioada 1775-1918, ca urmare a anexării Bucovinei de către Imperiul Habsburgic, satul Ițcani a îndeplinit rolul de punct de frontieră austro-ungar, atât de cale ferată, cât și rutier.

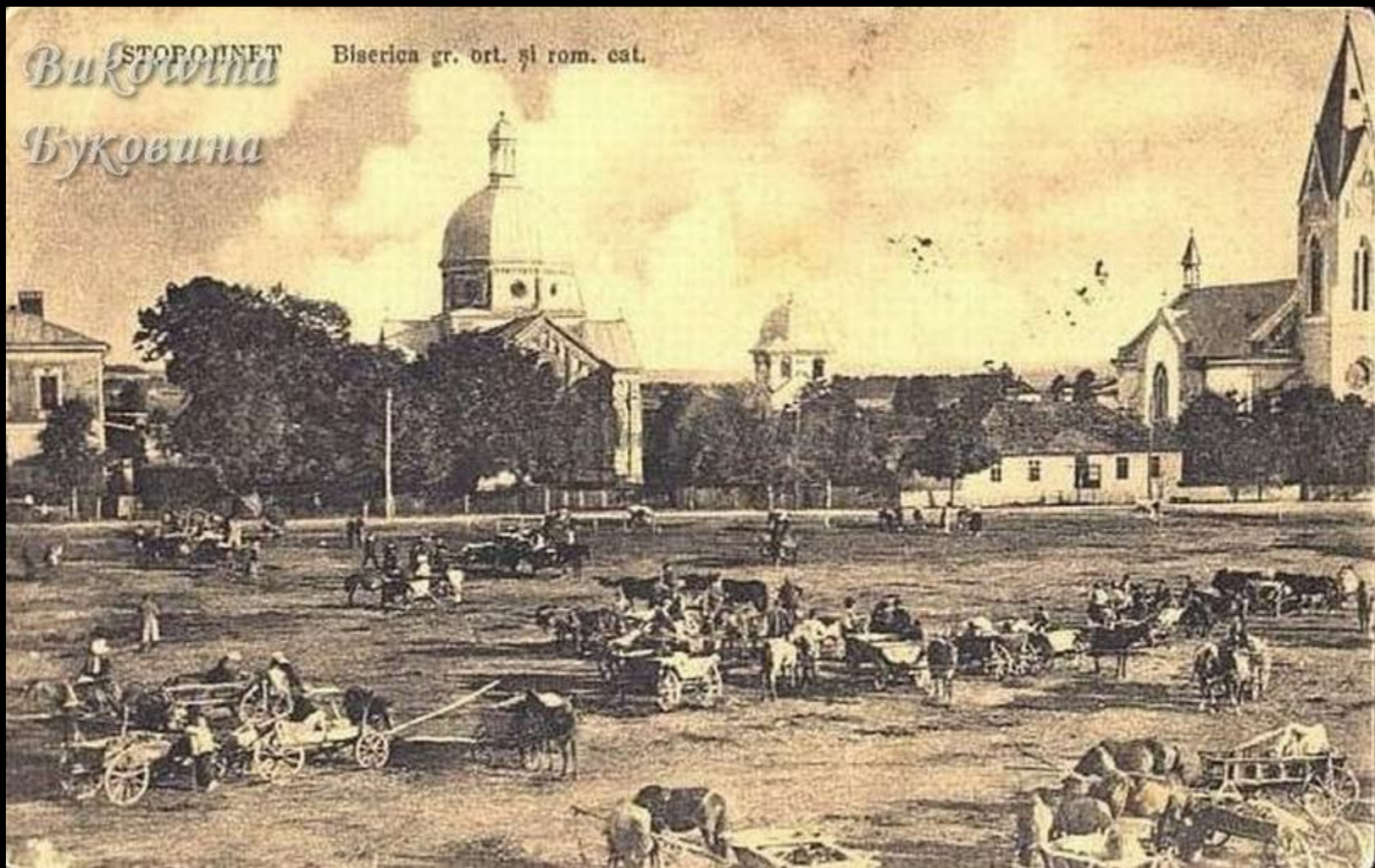

Gruss aus Storozhynetz
(Bukovina)

Gr. Or. Kirche

Röm. Kath. Kirche

Storojineț (în ucraineană *Сторожинець*, transliterat *Storohîneț*, în rusă *Сторожинец*, în poloneză *Storozyniec* și în germană *Storozynetz*) este un oraș în regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina, centru administrativ al raionului omonim de la poalele Carpaților Bucovinei. Prima mențiune a localității Storojineț are loc pe vremea lui Alexandru cel Bun (1400-1432), care a pus sub ascultarea episcopului de la Rădăuți, bisericile din 50 de sate, printre care aflăm și Storojinețul. În ianuarie 1775 Imperiul Habsburgic ocupă o parte din teritoriul Moldovei, teritoriu cunoscut ulterior sub denumirea de Bucovina. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic localitatea Storojineț a făcut parte din Ducatul Bucovinei, ca reședință a districtului Storojineț.

Ca urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov (1939), Bucovina de Nord a fost anexată de către URSS la 28 iunie 1940. După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, orașul Storozhynets a făcut parte din componența României, ca reședință a Plășii Flondoreni și a județului Storozhynets. În anul 1921, limba română devine limbă oficială, iar limba ucraineană nu se mai folosește în administrație. Bucovina de Nord a reintrat în componența României în perioada 1941-1944, orașul Storozhynets fiind eliberat la 5 iulie 1941. Bucovina de Nord a fost reocupată de către URSS în martie 1944, orașul Storozhynets intrând în componența RSS Ucrainene.

Rădăuți (în germană *Radautz*, maghiară *Radóc*, idiș *ראדעוויץ* *Radewits*, poloneză *Radowce*, ucraineană *Радіуці/Radiwzi*) este un municipiu în județul Suceava, Bucovina, România. Prima atestare documentară apare într-un hrisov din data de 16 noiembrie 1393, din timpul domniei lui Roman I (1391-1394). Existența localității este însă mult mai veche, în aceste locuri descoperindu-se vestigii vechi de aproximativ 5.000 de ani care fac parte din cultura Cucuteni. În același timp, urmele arheologice din epoca pietrei și civilizației geto-dace situează vechimea localității în perioada de formare a poporului român și a limbii române. La mijlocul secolului al XIV-lea, Bogdan I ctitorește în această zonă, o biserică domnească. Lăcașul este cunoscut astăzi ca Mănăstirea Bogdana și este considerat a fi cea mai veche construcție bisericească de zid din Moldova.

În jurul Mănăstirii Bogdana are loc dezvoltarea satului Rădăuți, istoria așezării fiind marcată de voievodul Bogdan I (1359-1365), întemeietorul statului feudal moldovean. Acesta alege ca punct strategic al rezistenței sale, Valea Sucevei, unde se aflau „satele lui Radomir”. De-a lungul timpului, localitatea are evoluții ascendente și descendente, în funcție de evenimentele istorice. Prima evoluție importantă și începerea urbanizării apare abia după trecerea sub administrație austriacă. Noua administrație asanează fosta mlaștină din actuala zonă centrală, aici formându-se viitorul nucleu central, cu funcții administrativ-comerciale. În timpul primului război mondial, orașul este ocupat și reocupat de părțile beligerante, ducând la distrugerea acestuia într-o proporție destul de ridicată.

Zastavna (în ucraineană Заставна, în germană Zastawna și în poloneză Zastawna) este un oraș în regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina, centru administrativ al raionului omonim. Prima mențiune documentară a localității Zastavna are loc în anul 1589, perioadă când făcea parte din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. Denumirea orașului provine de la cuvântul „ipotecă” sau „angajament”.

După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Zastavna a făcut parte din Ducatul Bucovinei, fiind reședința districtului omonim (Zastawna). În anul 1776, localitatea a fost în proprietatea nobilului polonez M. Bognicki, în 1914 proprietarii au fost evreii Mordko Korn și Hersch Weißglas. După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Zastavna a făcut parte din componența României, ca localitate de reședință a Plasei Nistrului din județul Cernăuți. Bucovina de Nord a fost anexată de către URSS la 28 iunie 1940, reintrând în componența României în perioada 1941-1944, apoi a fost reocupată de către URSS în anul 1944 și integrată în componența RSS Ucrainene.

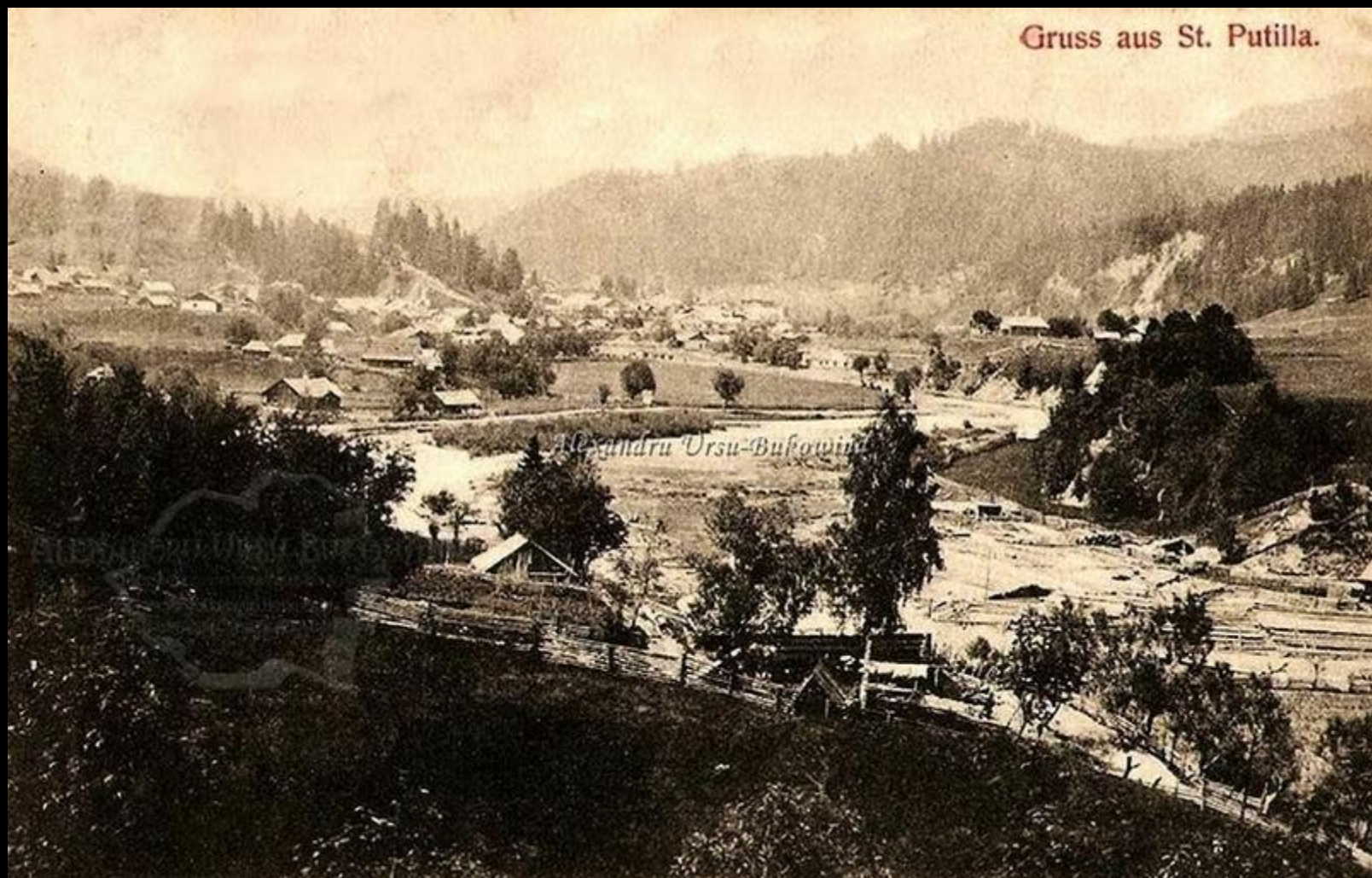
Câmpulung Moldovenesc (până în 1950 Câmpulung, în germană Kimpolung, în poloneză Kimpolung Mołdawski) este un municipiu în județul Suceava, Bucovina, România, situat în regiunea istorică Bucovina de sud. Înainte de reforma administrativă din anul 1950 a fost reședința fostului județ Câmpulung. Ținut de legende și meleag pitoresc, înconjurat de codrii de brad și molid, Câmpulung Moldovenesc are o istorie îndelungată, care începe cel puțin odată cu întemeierea Moldovei.

Așezarea a fost rând pe rând centrul unei uniuni de obști sătcești libere, capitală a unei formațiuni politice prefeudale, pe unde, potrivit tradiției, au trecut, venind din Maramureș, și Dragoș descălecătorul și Bogdan I întemeietorul Moldovei. Prima mențiune scrisă despre Câmpulung Moldovenesc și cunoscută până acum datează din 14 aprilie 1411, din vremea lui Alexandru cel Bun (1400–1432), prin care Mănăstirea Moldovița primea satul Vama, „mai jos de Câmpulung”. Ocolul Câmpulungului Moldovenesc apare frecvent în documentele epocii, în hrisoave și urice din vremea domnitorilor Ștefan cel Mare (1457–1504), Bogdan al III-lea cel Orb (1504–1517) sau Petru Rareș (1527–1538, 1541–1546), care dăruiesc mănăstirilor munți și văi din ținutul ocolului.

Putila, întâlnit și sub forma Putila Storojinețului, (în ucraineană Пумила, transliterat Putîla, în germană Putilla Storonetz-sau Putyla și în poloneză Putyla) este un oraș în regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina, centru administrativ al raionului omonim din Carpații Bucovinei. Este situat la o distanță de 117 km sud-vest de orașul Cernăuți, la 42 km de orașul Vijnița și la 5 km de frontiera cu România. Prima mențiune documentară a localității Putila are loc în anul 1501, perioadă când făcea parte din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei.

După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Putila a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Putila (Putilla). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Putila Storojinețului a făcut parte din componența României, în Plasa Putilei a județului Rădăuți. Pe atunci, majoritatea populației era formată din ucraineni (huțuli), existând și comunități de români și de evrei. Ca urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov (1939), Bucovina de Nord a fost anexată de către URSS la 28 iunie 1940, reintrând în componența României în perioada 1941-1944. Apoi, Bucovina de Nord a fost reocupată de către URSS în anul 1944.

Leon
König

272 Leon König, Papierhändler, Czernowitz. — Gestaltlich geschnitten. 1883

Gruss
aus Dorna Watra

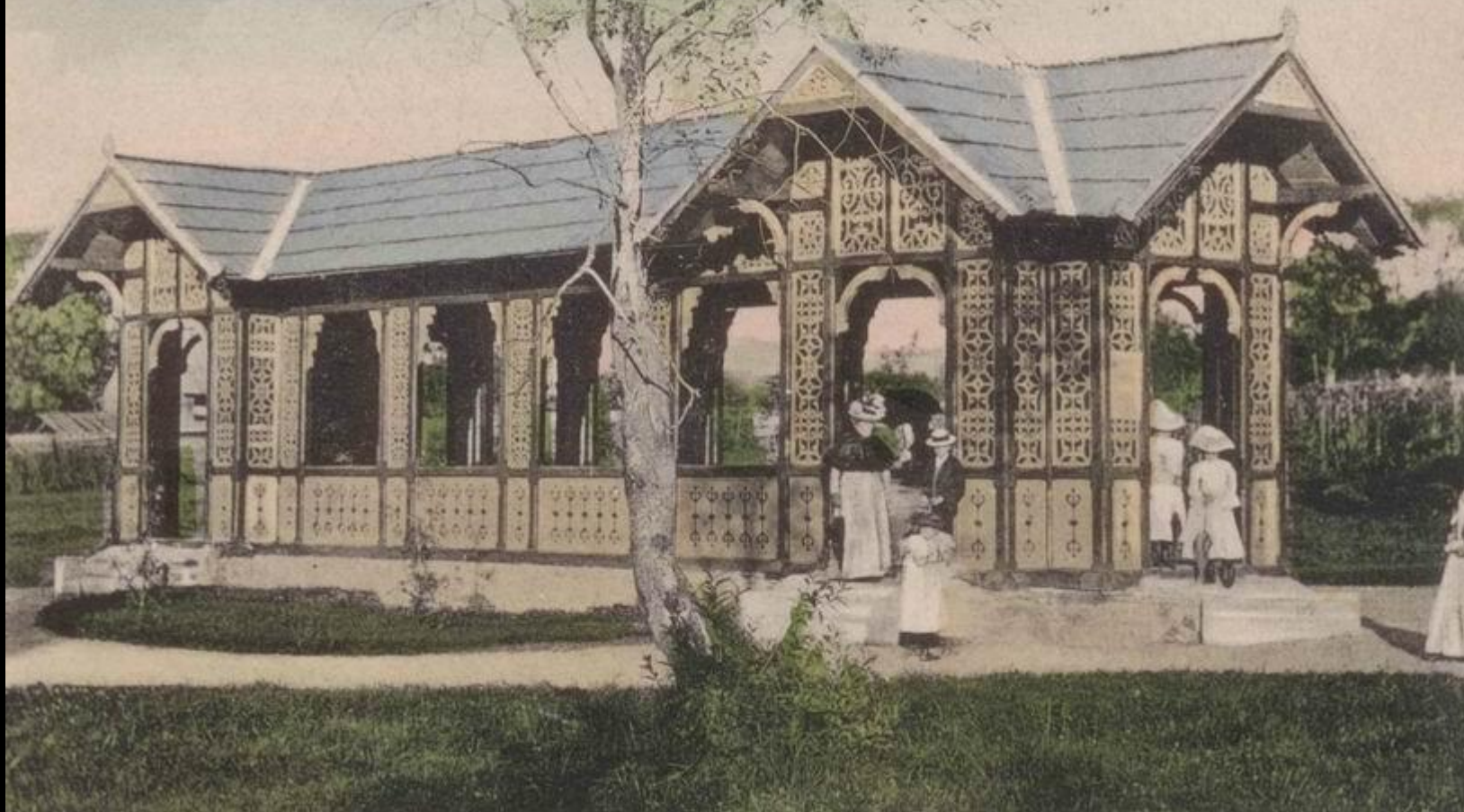

Rathhaus

Vatra Dornei (în germană *Dorna Watra*, maghiară *Dornavátra*) este un municipiu în județul Suceava, Bucovina, România, format din localitățile componente Argestru, Roșu, Todireni și Vatra Dornei. Prima atestare documentară a localității datează din anul 1592. După anul 1775, Dorna intră sub stăpânire austriacă, împreună cu restul Bucovinei, iar locuitorii din Dorna devin iobagi ai domeniului împărătesc Câmpulung. Faptul generează conflicte care durează aproape un secol. În 1884, o sentință a autorităților austriece pedepsesc formal pe unul dintre opresorii locali cu o „dojană severă”.

Gruss aus Bad - Dorna
Sălutări din Vatra - Dornei

Arkadiaquelle
Ivorul-Arcadie

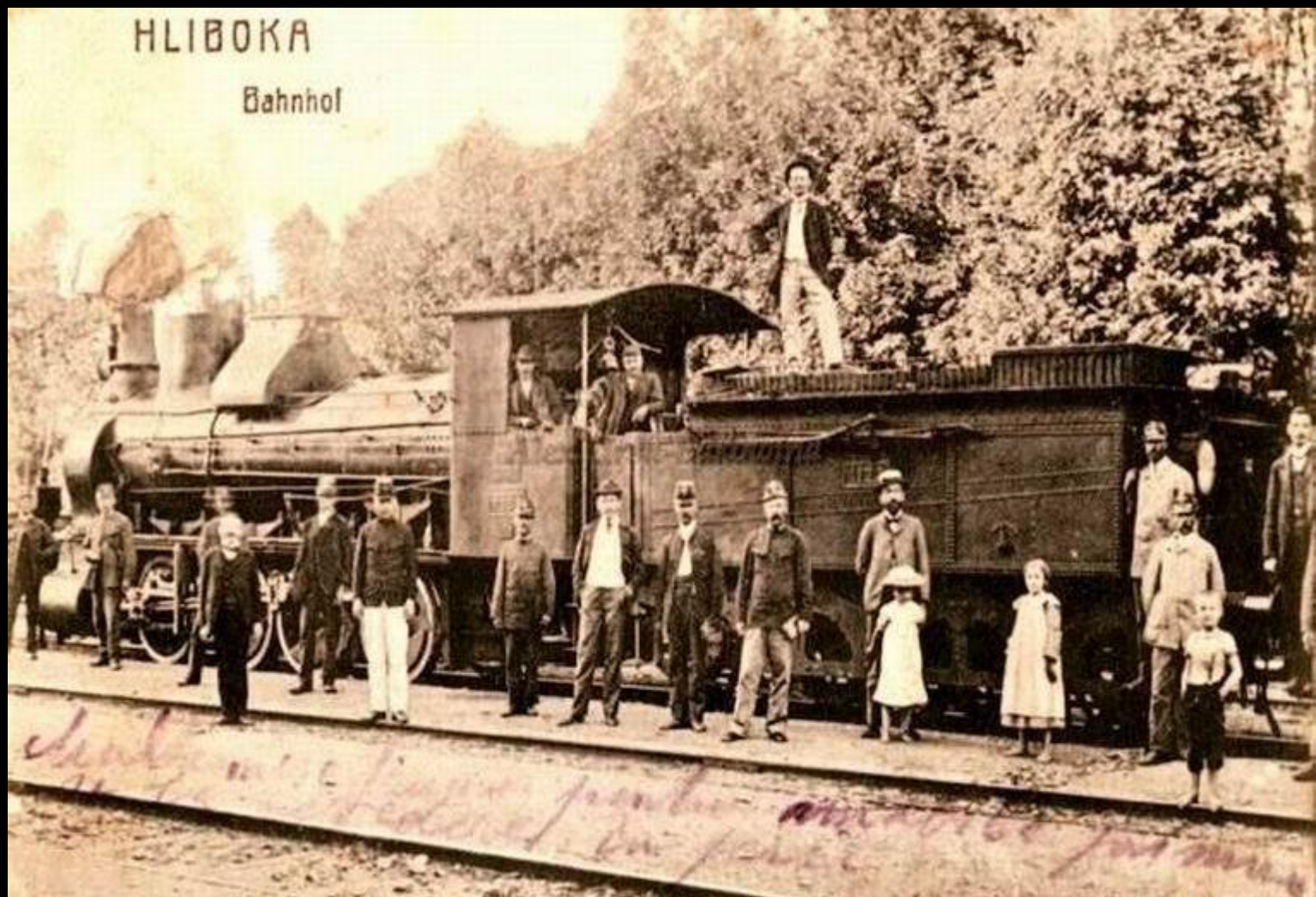

Evoluția edilitară și urbanistică a localității Dorna este puternic marcată de descoperirea uriașelor rezerve de ape minerale răspândite pe o suprafață de mai multe zeci de kilometri pătrați și cunoscute de ciobanii locului încă din anul 1750, fiind botezate de aceștia „izvoare cu burcut” (nume împrumutat probabil din maghiarul „borviz”). O cercetare științifică a apelor minerale din ținutul Dornelor este cunoscută în literatura de specialitate în jurul anului 1790. O etapă nouă în dezvoltarea stațiunii balneare se înregistrează în anul 1895. La această dată geologul Stur întreprinde un studiu geologic al stațiunii Vatra Dornei și al terenului pe care este amplasată. În baza acestui studiu se proiectează și se dezvoltă stațiunea după 1895.

Deutsche Schule in Hliboka (Bukowina).

Adâncata, întâlnit și sub forma Hliboca (în ucraineană Глубока, transliterat Hlîboka, în germană Hliboka sau Hlyboka și în poloneză Hliboka) este un oraș în regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina, centru administrativ al raionului omonim. Localitatea Adâncata a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. Prima atestare documentară a localității a avut loc în anul 1438. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Adâncata a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Siret (Sereth).

După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Adâncata a făcut parte din componența României, în Plasa Flondoreni a județului Storojineț. În anul 1930, orașul avea 5.413 locuitori, majoritatea populației era formată din români, existând și comunități de ucraineni, evrei, poloni și germani. În perioada interbelică, a funcționat în sat o gară CFR, un protopopiat ortodox (în jurisdicția Mitropoliei Bucovinei și Dalmației) și un cămin cultural al Fundației Culturale Regale „Principele Carol”. Ca urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov (1939), Bucovina de Nord a fost anexată de către URSS la 28 iunie 1940, reintrând în componența României în perioada 1941-1944. Apoi, Bucovina de Nord a fost reocupată de către URSS în anul 1944.

Broșteni este un oraș în județul Suceava, Bucovina, România, din structura orașului fac parte fostele sate (devenite cartiere) Hăleasa, Lungeni și Neagra, iar Cotârgași, Dârmoxa, Frasin, Holda, Holdița și Pietroasa au statutul de sate afiliate orașului. Broșteni este o localitate tipică de munte, în care elementele urbane se simt doar în centrul localității, în special datorită complexului de blocuri de locuințe construite pentru personalul angajat în fostele mine din zonă.

Буковина

Висовина

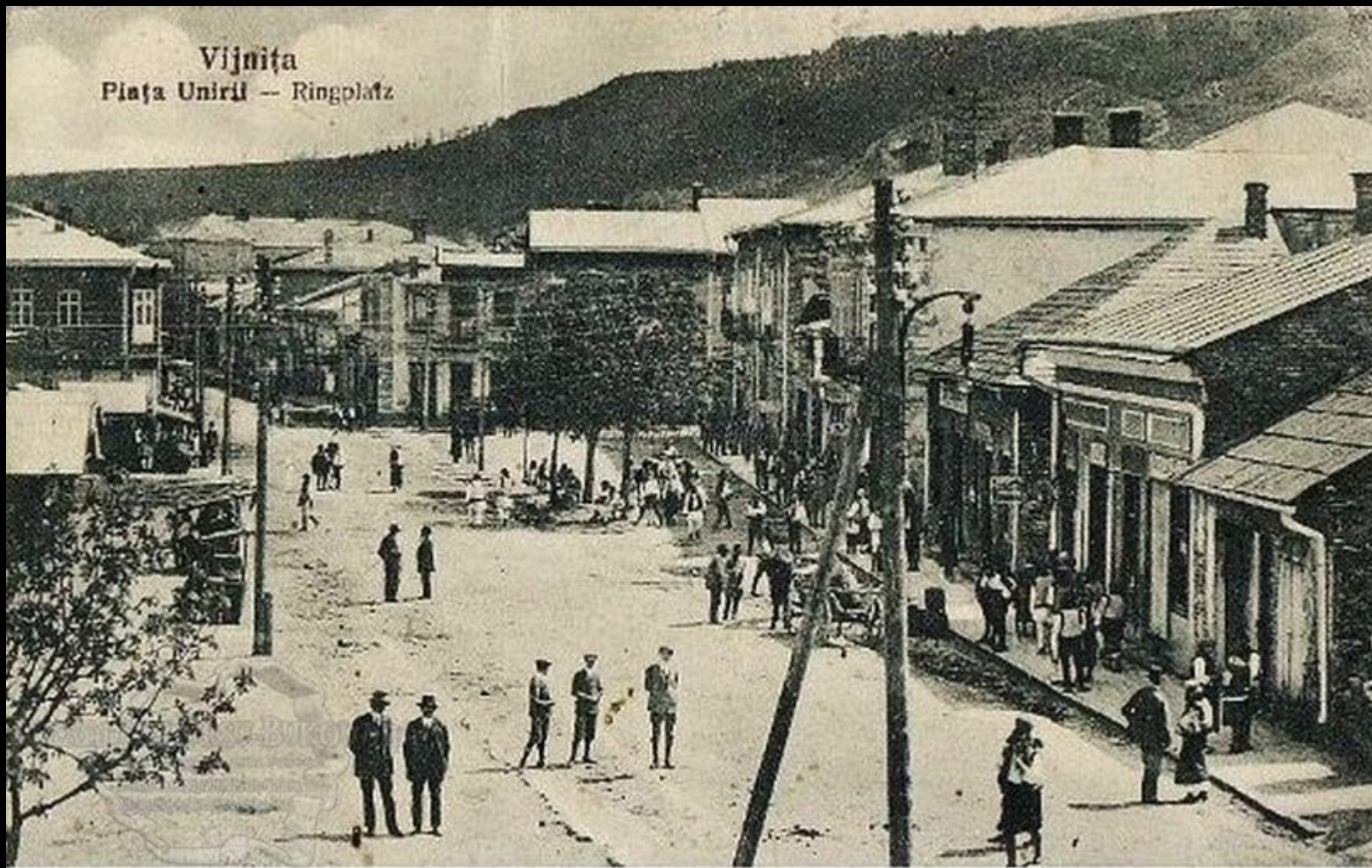
Буковина

Vederea Satului și Gura Holdiții. Broșteni-Suceava.

4812. Colecția Const. Filipovici 1906.

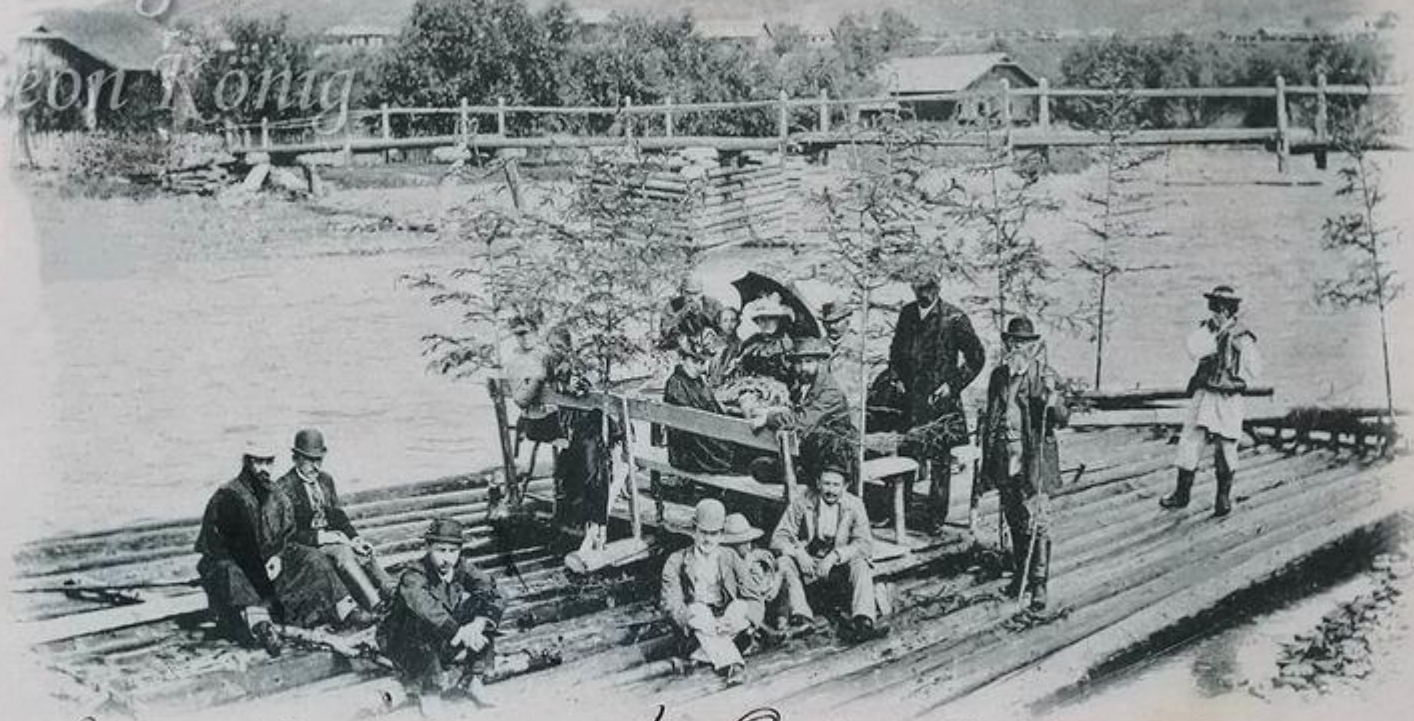
Localitatea Broșteni a făcut parte din Braniștea Voronețului din 1488 până în 1807. Această moșie a fost dăruită de domnitorul Ștefan cel Mare Mănăstirii Voroneț, care a stăpânit-o în vechile hotare până când aceasta a fost anexată Imperiului Habsburgic în 1775. După anexarea Bucovinei de către austrieci, o parte din Braniștea a rămas în Moldova, în stăpânirea lui Teodor Mustăță care, în februarie 1807, a vândut-o lui Constantin Balj, iar din 1877 a devenit proprietatea lui Carol I, domnitorul țării, prin cumpărare de la Balj.

Vijnîța, întâlnit și sub forma Vișnița (în ucraineană Вижниця, transliterat Vîjnîțea, în rusă Вижница, în germană Wischnitza, Wiznitz, Wischnitz sau Wyschnyzja, în idiș וויזשניץ/Vizhnitz) este un oraș în regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina, centru administrativ al raionului omonim. După unii istorici, Vijnîța ar fi amintită pentru prima dată într-o cronică din 1158, dar după alte surse, prima sa mențiune are loc într-o cronică moldovenească din anul 1501, perioadă când făcea parte din Principatul Moldovei. Este locul de baștină al familiei Tăutul, ai căror membri-printre care și legendarul logofăt-familia aceasta fiind des menționată în istoria Moldovei.

Verlag
Leon König

No. 251 Verlag v. Leon König, Papierhandlung, Czernowitz.

Gruss aus der Bukowina. *Immer
ein Herz für! Ludwig in Wien!*
Flossfahrt am Czeremosz.

Vijnița s-a dezvoltat ca un centru comercial strâns asociat cu zonele împădurite din Carpații Bucovinei. La sfârșitul secolului al XVIII-lea, exploatarea forestieră și comerțul cu cherestea erau principalele activități care se desfășurau la Vijnița. După regularizarea albiei râului Ceremuș (1790-1812), acesta a fost folosit pentru transportul buștenilor către Cernăuți. După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, orașul Vijnița a făcut parte din componența României, ca reședință a Plășii Răstoacelor din județul Storojineț. Localitatea era situată pe frontiera dintre România și Polonia.

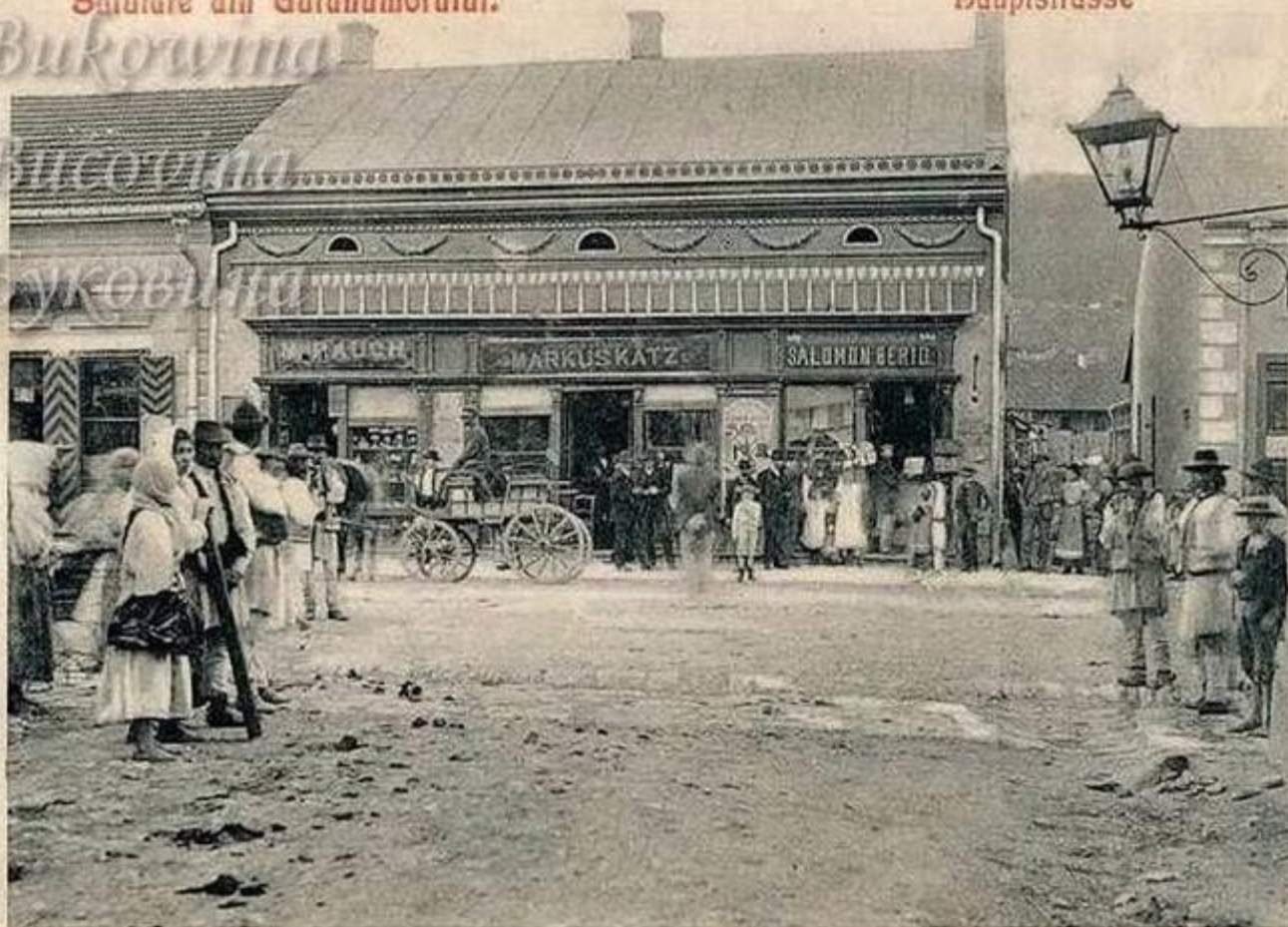
Salutare din Gurahumorului.

Hauptstrasse

Bukowina

Bucovina

Буковина

K. K. Landesregierung
= Baudepartement =

Gura Humorului (în trecut Gura Homorului, în germană și poloneză Gura Humora, idiș - גורא הומארא Gura Humora) este un oraș în județul Suceava, Bucovina, România, format din localitățile componente Gura Humorului (reședința) și Voroneț. Prima menționare documentară a localității datează din data de 26 februarie 1490, dintr-un act emis de cancelaria lui Ștefan cel Mare.

La 10 septembrie 1782, în Gura Humorului este mutat comandamentul militar austriac, care construiește aici o fortăreață. La 10 octombrie 1782, sediul trupelor de graniță se mută la Gura Humorului.

Gurahumorului

Strada Unirii — Hauptstrasse

Orașul Gura Humorului este situat la limita estică a Obcinilor Bucovinei, în depresiunea Humorului. Vatra orașului se află la confluența râului Humor cu râul Moldova, de la acest fapt provenind numele orașului. Localitatea este poziționată la o altitudine de aproximativ 470 de metri, având un climat cu proprietăți sedative. Locul a fost căutat, încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, ca stațiune climaterică.

Berhomet pe Siret, întâlnit și sub formele Berhomete sau Berehomete pe Siret (în ucraineană Беpezомем, transliterat Berehomet și în germană Berhometh/S.) este un oraș în raionul Vîjnița din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Berhomet pe Siret a fost fondată în secolul al XV-lea, perioadă când făcea parte din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Berhomet pe Siret a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Vîjnița (Wiznitz).

Вукowina
Висовина
Буковина

Karl v. Leon König, Paris: Verlag, Siedelmann, — Nachdruck verboten, — Nr. 37

Gruss aus der Bukowina

„Bahnhof Berhometh“

Winnitz u/oa Bukowina
Ulrich Redanske mit Fr. Frau & Marie Pohl

După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Berhomet pe Siret a făcut parte din componența României, în Plasa Răstoacelor a județului Storojineț. Ca urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov (1939), Bucovina de Nord a fost anexată de către URSS la 28 iunie 1940, reintrând în componența României în perioada 1941-1944. Apoi, Bucovina de Nord a fost reocupată de către URSS în anul 1944 și integrată în componența RSS Ucrainene. Berhomet a devenit un important centru al industriei forestiere, aici fiind localizat cel mai mare combinat de prelucrare a lemnului din regiune.

Gruss aus Sereth (Bukowina)

Villa Amelie

Röm. kath. Kirche

Siret (în germană *Sereth*, poloneză *Seret*, maghiară *Szeretvásár*) este un oraș în județul Suceava, Bucovina, România, format din localitățile componente Mănăstioara, Pădureni și Siret. Localitatea este situată în regiunea istorică Bucovina de sud. Siret este unul dintre cele mai vechi orașe din România, care precede formarea statului feudal Moldova și a fost a doua capitală a Moldovei (după Baia), în a doua jumătate a secolului al XIV-lea. Siret este un punct de tranzit, motiv pentru care s-a dezvoltat de timpuriu ca centru economic și comercial pe culoarul Siretului, pe drumul comercial care unea orașele dunărene de Lvov.

Prima atestare documentară a localității Siret datează din anul 1339, în portulanul lui Angelio Dulcert. Conform altor surse istorice 15 iunie 1340 este data primei atestări documentare a Siretului. Într-o scrisoare a călugărilor dominicani către papă din 1340 este descris orașul Siret ca fiind capitala unui mic ducat numit Valachia. Acest document dovedește faptul că orașul Siret a fost capitala principilor locali încă dinainte de înființarea statului medieval Moldova. Siretul este primul centru urban medieval din Moldova. În 1775 orașul Siret împreună cu regiunea geografică cunoscută sub denumirea de Bucovina este încorporat în Imperiul Habsburgic.

Cozmeni, (Cotmani sau Chitmani).

Kotzman — Bahnstation
КІЦМАНЬ — Двірєць залізничий

Cozmeni, întâlnit și sub formele Coțmani sau Chițmani (în ucraineană Кіцмань, transliterat Kițman, în germană Kotzmann, în poloneză Kocman, Kicmań) este un oraș în regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina, centru administrativ al raionului omonim. Pădurea Codrii Cozminului este situată între luncile râurilor Siret și Prut în apropiere de oraș și este numită astfel, deoarece este traversată de drumul care lega orașul Suceava, capitala Moldovei feudale de ceea ce era pe atunci orașul de graniță Cozmin. Prima mențiune documentară a orașului datează din anul 1413, perioadă în care făcea parte din Voievodatul Moldovei. În perioada medievală, Cozmenii au aparținut domeniului feudal al Episcopiei Rădăuților.

Coțmani

Liceul Dimitrie Cantemir

După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Cozmeni a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Cozmeni (Kotzmann). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, orașul Cozmeni a făcut parte din componența României, ca localitate de reședință a Plasei Șipenițului din județul Cernăuți. Ca urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov (1939), Bucovina de Nord a fost anexată de către URSS la 28 iunie 1940, reintrând în componența României în perioada 1941-1944. Apoi, Bucovina de Nord a fost reocupată de către URSS în anul 1944.

Bukowina

Bucovina

Буковина

Gruss aus der Bukowina

Gott segne! "

Bukschoja

Styrintsch

No. 471 Verlag von Leon König, Papierhdlg., Czernowitz

Bucșoia (*Bucschoja*) este un fost sat devenit cartier al orașului Frasin, județul Suceava, Bucovina, România. Teritoriul orașului a fost locuit din timpuri îndepărtate iar tradiția locală vorbește că localitățile componente și satele aparținătoare își au destinul începuturilor legat tot de Ștefan cel Mare și Sfânt, abia însă în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, apar primele documente care pomenesc despre Frasin, Bucșoia, Doroteia sau Plutonita.

Nepolokoutz
Неполоківці.

Bahnstation
Дворець залізничий.

Nepolocăuți, întâlnit și sub forma Grigore Ghica Vodă (în ucraineană *Неполоківці*, transliterat *Nepolokivți* și în germană *Nepolokoutz* sau *Nepolokiwzi*) este un oraș în raionul Cozmeni din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei, fiind situat la vechiul hotar al Moldovei. Prima atestare documentară datează de la data de 12 mai 1425. În perioada interbelică, i s-a dat denumirea de Grigore Ghica Vodă, numele domnitorului-martir al Moldovei, care s-a opus cedării Bucovinei către Austria în 1775. Grigore Ghica Vodă a stat, simbolic, prin localitatea ce-i poartă numele, de strajă la porțile Moldovei - până în 1944 la venirea Armatei Roșii, care a ocupat nordul Bucovinei.

Виковина Буковина

Vicovu de Sus (în germană *Ober Wikow*) este un oraș în județul Suceava, Bucovina, România, format din localitățile componente Bivolărie și Vicovu de Sus. Satul Vicov a fost întemeiat înainte de descălecatul lui Dragoș și al lui Bogdan I, avându-și vatra pe valea pârâului Sicova, de la care și-a luat numele. Pe teritoriul Vicovului de Sus se afla Vama cea Mică a Sucevei, deoarece pe aici treceau negustorii care cumpărau vite din Siret pentru a le duce în Transilvania și Maramureș. Existența unei vămi pe teritoriul localității este confirmată de două documente domnești aparținând lui Ștefan cel Mare din 3 aprilie 1488 și din 2 februarie 1503.

Gruss aus der Bukowina

Bukowina

Bucovina

Буковина

Gruss
aus der
Bukowina
Bucovina
Буковина
Nr.
551
Verlag von
Leon König,
Papierhandlung,
Czernowitz.

Handkaina 23. am 1902. Dampfäge Bivollerie

Bivolărie (în germană Biwoleria) este o localitate componentă a orașului Vicovu de Sus din județul Suceava, Bucovina, România. Aici se află Școala Specială Bivolărie, devenită acum Grup Școlar Bivolărie Vicovu de Sus, pentru persoanele cu deficiențe. Liceul Tehnologic Special Bivolărie unde sunt înscriși 180 de copii și tineri doar cu deficiențe de auz, este continuatorul Institutului de orbi și surdo-muți „M. S. Regina Maria” din Cernăuți și funcționează într-o fostă cazarmă austriacă din anul 1943, când s-a transferat de la Cernăuți.

Gruss aus Oesterr. Nowosielitza

Noua Suliță (în ucraineană *Новоселиця*, transliterat *Novoselîțea*, în germană *Nowosielitza*, în poloneză *Nowosielica*) este un oraș în regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina, centru administrativ al raionului omonim. Este situat la o distanță de 28 km sud-est de orașul Cernăuți și la 39 km sud de orașul Hotin. Orașul are o suprafață de 6,47 km² și o populație de 8,166 locuitori, preponderent ucraineni, existând și o comunitate importantă de români.

Gruss aus Oesterr.-Nowosielitza

Hotel International und Kaufmännischer Verein

Prima mențiune documentară a orașului datează din anul 1456, perioadă în care făcea parte din Ținutul Hotinului a regiunii istorice Basarabia a Principatului Moldovei și se numea Noua Suliță de Sus. După Unirea Basarabiei cu România la 27 martie 1918, comuna urbană Noua Suliță a făcut parte din componența României, ca localitate de reședință a Plasei Sulița a județului Hotin. Pe atunci, majoritatea populației era formată din evrei. În anul 1941 făcea parte din guvernământul Bucovinei.

Wama am 24/5 1906.
Lükensim

Hauptstrasse Wama ist bei 4000 Fuss hoch
und ist sehr bei 4130 hoch Wama

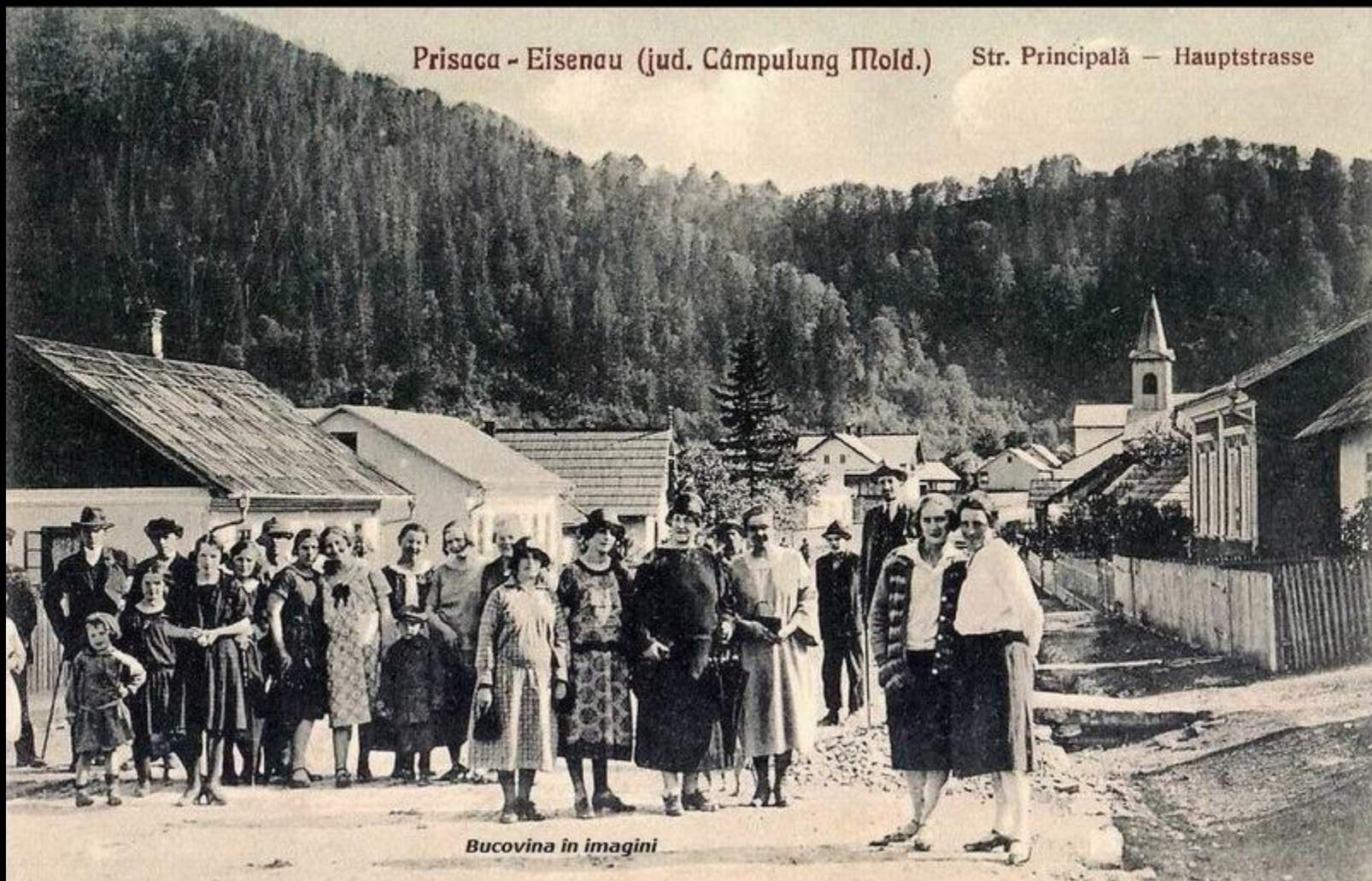

K. K. Post u. Telegraphenamt

Gruss aus Wama - Salutari din Yama
Wir heissen Sie herzlich willkommen
und hoffen Sie eine angenehme
Reise zu wünschen. Mit freundlichen
Grüssen aus Wama
Ihrer ergebener
Bedienung
Johann Hermann
Post- und Telegraphenamt

Vama (germană: Wama) este o comună din județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Molid, Prisaca Dornei, Strâmtura și Vama. Ea este așezată între cele două râuri, Moldova și Moldovița, „străjuind” intrarea în Carpații Orientali, respectiv în Transilvania. Un act sigur despre existența acestei comune, și a satului Vama, este de la Alexandru cel Bun din 1409, prin care amintește existența unui punct de vamă la vărsarea Moldoviței în Moldova, unde era o veche vamă, preluată de domnii români și unde se vămuiau marfurile din Moldova spre Transilvania și Ungaria și înapoi.

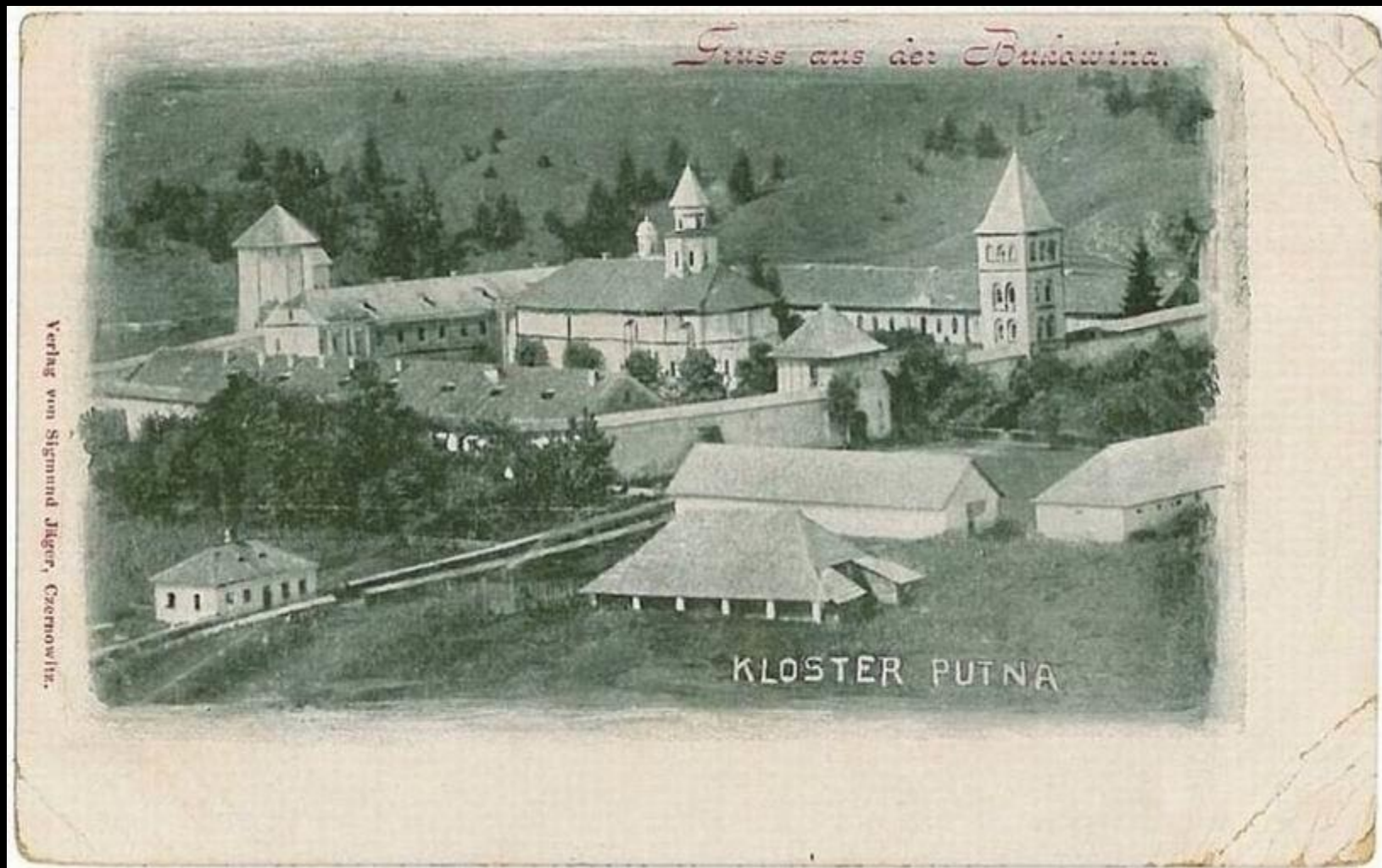
Prisaca Dornei (germană: Eisenau) este un sat în comuna Vama din județul Suceava, Bucovina, România. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic (1775), autoritățile austriece au adus aici coloniști de origine germană, care proveneau din diverse regiuni ale imperiului și din landurile germane. În anul 1807 s-a format în capătul dinspre Câmpulung Moldovenesc al satului Vama, în lunca împădurită de sub culmea Hurghiș, o colonie germană cu numele de Eisenau. Aceasta era așezată pe partea stângă a cursului superior al Moldovei, în apropiere de defileul unde, conform legendei, voievodul Dragoș Vodă și-ar fi pierdut cățelușă Molda.

Boian (în germană *Bojan* sau *Bojany*, în ucraineană *Бояни*, transliterat *Boianî*) este un sat reședință de comună în raionul Noua Suliță din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Boian a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. Satul este atestat oficial pentru prima dată într-un document din data de 8 aprilie 1528, dat de către Petru Rareș, domnitorul Moldovei (1527–1538; 1541–1546). A fost moșia strămoșească a lui Ion Neculce, cronicarul Istoriei Principatului Moldovei.

După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Boian a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Sadagura (Sadagora). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Boian a făcut parte din componența României, în Plasa Prutului a județului Cernăuți. Pe atunci, majoritatea populației era formată din români, existând și comunități de ucraineni și de evrei. Ca urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov (1939), Bucovina de Nord a fost anexată de către URSS la 28 iunie 1940. În iulie 1941, România a eliberat teritoriile pierdute prin Tratatul Ribbentrop-Molotov. În martie 1944, Bucovina de Nord a fost reocupată de către URSS și integrată în componența RSS Ucrainene.

Putna este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Gura Putnei și Putna. Aici se află Mănăstirea Putna, construită de Ștefan cel Mare între 1466 și 1469, în amintirea victoriei sale împotriva turcilor de la Chilia din 1465. Comuna este mărginită de dealuri împădurite cu rășinoase și foioase, la o altitudine care trece de 700-800 m. Apariția acestei localități este strâns legată de zidirea de către Ștefan cel Mare a Mănăstirii Putna. Domnitorul a mutat de la Volovăț la Putna biserica de stejar ctitorită de Dragoș Vodă. La scurt timp după sfințire, Mănăstirea Putna a devenit un puternic centru de cultură și artă.

Vășcăuți, întâlnit și sub formele Vășcăuți-pe-Ceremuș și Vășcăuți (în ucraineană Bawkibui, în poloneză Waszkowce și în germană Waschkautz sau Waschkiwzi) este un oraș în raionul Vijnița din regiunea Cernăuți Bucovina, Ucraina. Localitatea Vășcăuți este menționată pentru prima dată în secolul al XV-lea, numele său provenind de la Vasko. El a făcut parte din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, orașul Vășcăuți (numit și Vășcăuți-pe-Ceremuș) a făcut parte din componența României, ca reședință a Plășii Ceremușului din județul Storojineț. Localitatea era situată pe frontiera dintre România și Ucraina, fiind punctul cel mai nordic al județului.

Буковина
Буковина

Wohnhaus und Geschäftslokal des J. Klipper in Brodina

Comuna Brodina, situată pe râul Suceava, Bucovina, România, este formată din mai multe sate, răspândite în Obcinile Bucovinei. Ea se învecinează cu comunele Ulma, Straja, Izvoarele Sucevei și marchează granița cu Ucraina. Aici locuiesc huțulii cei care au dus mai departe faima încondeierii ouălor, încrustațiilor în lemn și os, dar și portul popular din zona de munte.

Huțulii sau huțanii sunt un subgrup etnic care trăiește în Bucovina, Maramureș, Transcarpatia și Pocuția. În România, huțulii locuiesc în comunele Brodina, Breaza, Cârlibaba, Moldova-Sulița, Moldovița, Ulma, Izvoarele Sucevei, și Vatra Moldoviței (din județul Suceava) și în comunele Bistra, Poienile de sub Munte, Repedea, Rona de Sus, Ruscova și Vișeu de Sus (din județul Maramureș) și în satele și cătunele aferente.

L. 9.

Село Лисацьке Билішайське в с. Селетин, фактично в с. Селетин
Пала. Ми тут в с. Селетин, в с. Селетин, в с. Селетин, в с. Селетин
Селетинська сільська рада в с. Селетин, в с. Селетин, в с. Селетин, в с. Селетин

Seletin (în ucraineană Селятин, transliterat Seleatîn și în germană Seletin) este un sat reședință de comună în raionul Putila din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Seletin a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. Prima atestare documentară a satului datează dintr-un hrisov al voievodului Ștefan cel Mare din 13 martie 1490, când satul Seletin (înconjurat de munți și de păduri) se afla în proprietatea Mănăstirii Putna. După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Seletin a făcut parte din componența României, ca localitate de reședință a Plasei Putilei din județul Rădăuți.

Kaczyka. Totalansicht. Widok ogólny.

Cacica (poloneză Kaczyka) este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Cacica, Maidan, Pârteștii de Sus (reședința), Runcu și Solonețu Nou. Pe la anul 1780 s-a descoperit zăcământul de sare, iar în anul 1791 s-a deschis salina (sub conducerea austriacului Paul Hoffman), cu care ocazie au fost aduși mineri și tehnicieni din diferite provincii ale Imperiului Habsburgic, cei mai mulți fiind de religie romano-catolică. Numele Cacica își are originea din limba poloneză, cuvântul „kaczka” însemnând „rață”. Aici este cea mai mare comunitate compactă de polonezi din țară.

Cireș (în ucraineană *Чепеш*, transliterat *Cereș* și în germană *Cziresz*) este un sat reședință de comună în raionul Storojineț din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Cireș a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. Are 1.374 locuitori, preponderent români.

Sucevița este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Sucevița și Voievodeasa. Satul Sucevița este o așezare românească seculară, situată la poalele Obcinei Mari, la limita vestică a Depresiunii Rădăuți. A fost și este cunoscută în țară, și nu numai, datorită locuitorilor ei harnici și gospodari, dar și existenței aici a Mănăstirii Sucevița - ctitorie a Movileștilor. Prima mențiune documentară este legată tot de familia Movilă și de așezământul ridicat aici și este din 6 august 1582.

Вукочина Bukowina.

Висовина

Буковина

No. 485. Verlag v. Leon König, Papierhdlg., Czernowitz.

Bobestie.

Bobești (în ucraineană *Бобієуці*, transliterat *Bobivți*) este un sat reședință de comună în raionul Storojineț din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Prima mențiune documentară a satului Bobești a avut loc în anul 1421 în scrisoarea unui prinț polonez, localitatea făcând parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. Potrivit tradiției locale, numele satului își are originea în cultivarea pe teritoriul acestui sat a boabelor de fasole. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Bobești a făcut parte din Ducatul Bucovinei, din districtul Stăneștii de Jos (Unterstanestie). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Bobești a făcut parte din componența României, în Plasa Flondoreni a județului Storojineț.

Dorna Candrenilor este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Dealu Floreni, Dorna Candrenilor (reședința) și Poiana Negri. Potrivit legendei, denumirea comunei vine de la numele primului ei locuitor, haiducul Candruț, fugit din Transilvania și stabilit aici cu multe sute de ani în urmă. Dorna Candrenilor este o comună mare, reprezentativă pentru Bucovina, deosebindu-se de alte așezări prin arhitectura clădirilor social-culturale, cât și a locuințelor țăranilor, într-un pitoresc stil local.

Crișceatec, întâlnit și sub forma Creșciatic (în ucraineană Хрещамук, transliterat Hreșceatîk și în germană Kryszczatek) este un sat reședință de comună în raionul Zastavna din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Crișceatec a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. În anul 1765, negustorul Teodor Preda și răzeșii din Răpujineț au construit aici un schit cu hramul „Sfântul Ioan Botezătorul”, care a deținut satul Crișceatec.

Falcău (germană: *Falceu*) este un sat în comuna Brodina din județul Suceava, Bucovina, România. Este situat pe râul Suceava în Obcinile Bucovinei. Apariția satului Falcău este legată de migrația locuitorilor din comuna Straja – care constituiau forța de munca de bază, pentru fabrica de cherestea înființată aici în anul 1870.

Bukowina
Kirchenfest in Czudin
november
1900

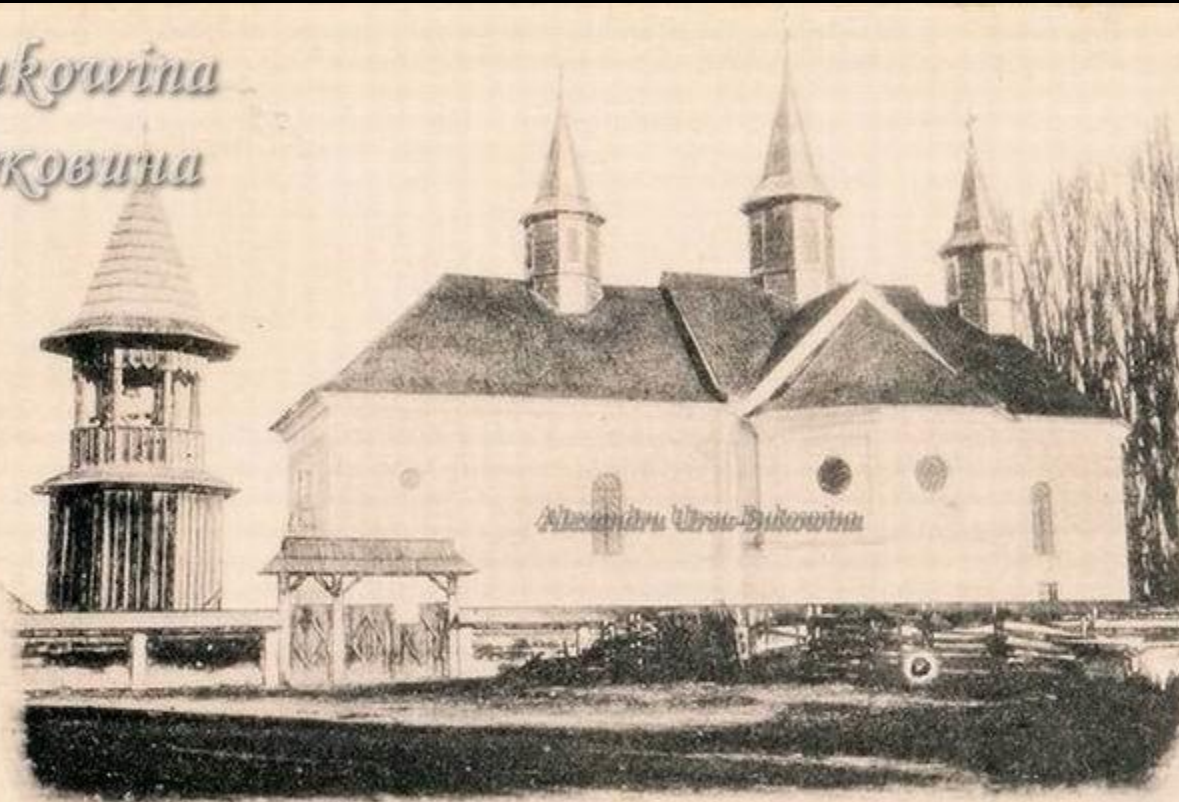
Kirchweihfest in Czudin.
Gruss aus der Bukowina.

R. Seifert

Ciudei, întâlnit și sub forma Ciudeiu (în ucraineană Чyдеї și în germană Czudyn) este un sat reședință de comună în raionul Storojineț din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Are 5.265 locuitori, preponderent români. Satul este situat între râurile Ciudeiu și Siretul Mic, în partea de centru-sud a raionului Storojineț și în apropiere de frontiera româno-ucraineană. Are un sol fertil, fiind un sat de agricultori. Localitatea Ciudei a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. Prima atestare documentară a satului datează din anul 1707.

Bukowina
Буковина

4958 Verlag von Leon König, Papierhandlung, Czernowitz, 277.

Gruss
aus der Bukowina.

Gr. or. Kirche in Fratautz.

65 folgen sind fufstufungen von Grom mognenmen Grest

diebeu Gropfz ister. Ruffen Sie Hand fufstufungen
Anoten die if fufstufungen fufstufungen
denn fufstufungen fufstufungen
S. J. J.

Frătăuții Vechi este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Frătăuții Vechi (reședința) și Măneuți. Din punct de vedere etimologic denumirea localității provine de la doi frați care au primit moșii de la Ștefan cel Mare, creând astfel două comune vecine Frătăuții Vechi, respectiv Frătăuții Noi. Situată la 8 kilometri de orașul Rădăuți, comuna se bucură astfel de apropierea de spațiul urban, ceea ce face posibilă modernizarea și dezvoltarea economică mult mai rapidă.

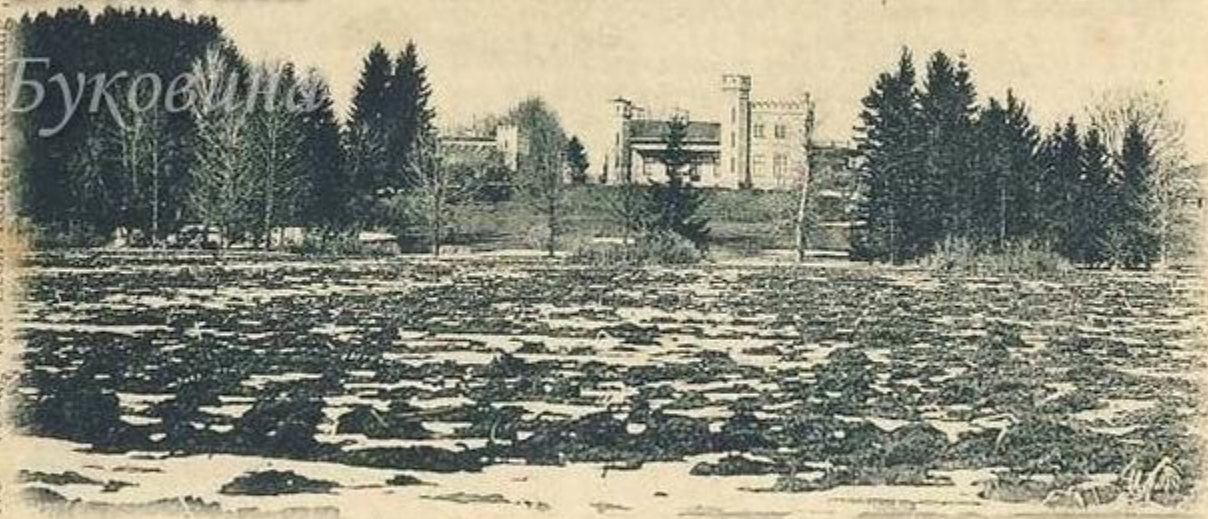
Măneuți (maghiară: Andrásfalva) este un sat în comuna Frătăuții Vechi din județul Suceava, Bucovina, România. A fost înființată de coloniștii secui veniți din Transilvania.

Вукowina

Висовина

Буковина

No 478 Verlag von Leon König, Paucichullg, Czernowitz.

Sălutare din Budeniți.

Fräuliche Willkommen mit vielen
Grazen für die an alle. Georg

Budineț, întâlnit și sub denumirile de Budinești, Budeniți sau Budenița (în ucraineană Буденець, transliterat Budeneț și în germană Budinetz) este un sat reședință de comună în raionul Storojineț din regiunea Cernăuți, Ucraina., localitatea făcând parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei.

Horodnic de Jos este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată numai din satul de reședință cu același nume. Descoperirile arheologice atestă locuirea acestor locuri încă din anii 6000-2000 î.e.n. prin necropola tumulară din nord-estul satului. În mormintele găsite aici s-au descoperit oase și unelte de silex, ceramică. Localitatea Horodnic de Jos este atestată documentar încă de la sfârșitul secolului al XIV-lea. În curțile marelui boier Petru Vrană din localitate a fost zidită prima mănăstire de maici din Moldova, care a dispărut pe la începutul secolului al XVIII-lea, amintirea ei fiind păstrată de cătunul Schit Călugărița.

Mamornița, întâlnit și sub forma Mamornița Ucraineană (în ucraineană Маморниця, transliterat Mamornîțea, și în germană Mamornitza sau Mamornyza) este un sat din comuna Țurenii, raionul Herța din regiunea Cernăuți, Ucraina. Are 494 locuitori, preponderent ucraineni, fiind singura localitate care nu are populație majoritar românească din raionul Herța. Prin anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic, satul Mamornița a trecut parțial la austrieci, până la vama veche - actuala clădire a școlii din Țurenii de lângă pod, pârâul Lucovița devenind frontiera naturală a Bucovinei. Partea de est a satului a rămas Moldovei, fiind denumit Vama (sau Mamornița Românească).

No. 312. Verlag v. Leon König, Czernowitz.

Gruss aus der Bukowina.

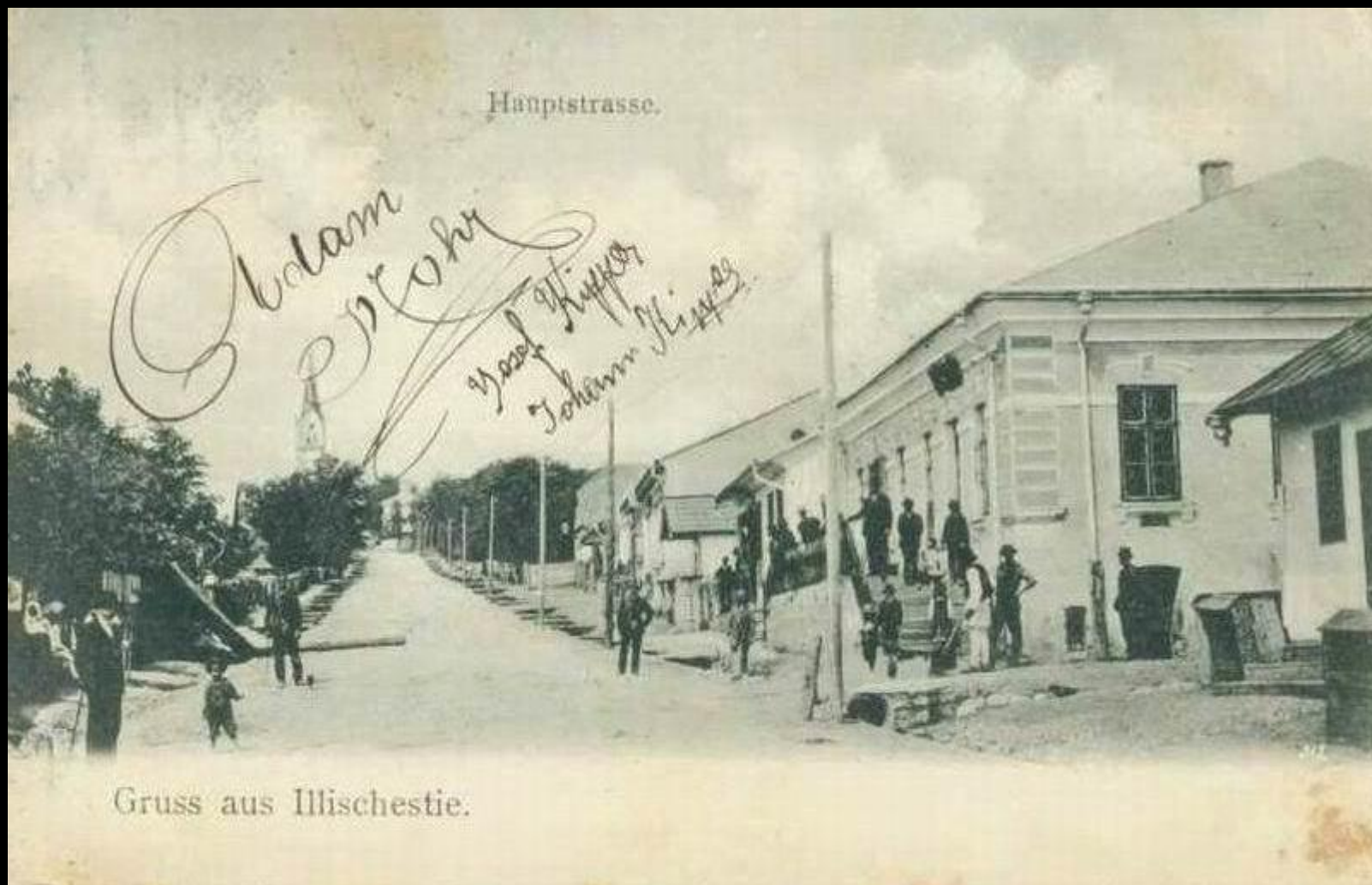
Hochofen Josef in Jakobeny.

Jakobeny

Iacobeni (în germană *Jakobeny*) este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Iacobeni și Mestecăniș. Localitatea a fost colonizată cu germani țipțeri la sfârșitul secolului al XVIII-lea, după ce meșterii zidari transilvăneni ai unui regiment imperial austriac au construit aici primul furnal, în anul 1783. Teritoriul comunei include porțiuni din trei subunități montane distincte: Obcina Mestecănișului, munții Suhardului, și munții Giumalău. Pădurile și vegetația forestieră se întind pe o suprafață de 3.924 ha, aproximativ 63% din teritoriul comunei și constituie principala resursă naturală a comunei.

Cernăuca (în ucraineană Чорнівка, transliterat Ciornivka și în germană Czernowka) este un sat reședință de comună în raionul Noua Suliță din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Cernăuca a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. Prima mențiune documentară a satului este de la data de 5 aprilie 1412, când domnitorul Alexandru cel Bun al Moldovei a dăruit boierului Iurcu Drăgocescu două sate (Volodeuți și Cernăuca) cu hotarele lor, în semn de apreciere a loialității lui. În a doua jumătate a secolului al XVII-lea, moșia satului s-a aflat în proprietatea familiei lui Ion Neculce.

Ilișești (germană: Illischestie) este satul de reședință al comunei cu același nume din județul Suceava, Bucovina, România. Ilișești, este o comună mare cu gospodării frumoase, care era locuită jumătate de români și jumătate de germani coloniști șvabi, care în anul 1940, când au părăsit localitatea, au donat comunei Ilișești și locuitorilor ei români biserica, clădirea școlii, casa parohială și o frumoasă casă de cultură, arătând că mai bine de un secol șvabii din Ilișești au conviețuit cu românii din comună în pace și bună vecinătate și că doresc ca aceste bunuri să rămână acestora ca o frumoasă amintire.

Буковина
Bucovina
Буковина

Gruss aus der Bukowina

Zwiniacze

Zvineace (în ucraineană Звенячин, transliterat Zveneacîin și în germană Zwiniacze) este un sat reședință de comună în raionul Zastavna din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Zvineace a făcut parte din Ducatul Bucovinei, făcând parte din districtul Zastavna (Zastawna). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Zvineace a făcut parte din componența României, în Plasa Nistrului a județului Cernăuți. În perioada interbelică, localitatea se afla pe traseul drumului național Cernăuți – Cozmeni – Zvineace.

Comuna Marginea, județul Suceava, Bucovina, România, este un renumit centru de artă populară, cunoscut îndeosebi pentru ceramica neagră care se produce aici. Îndeletnicirea olăritului are tradiții vechi în localitate. Aici se modelează manual lutul argilos în scopul fabricării vaselor cu întrebuințare casnică pentru gătit sau pentru prelucrarea laptelui și diverse alte forme ornamentale. Ceramica produsă aici este unică pe plan internațional prin culoarea neagră rezultată în urma arderii, precum și prin modelarea unor forme specifice tradiționale.

Ocna, întâlnit și sub formele Ocna Bucovinei sau Vicno (în ucraineană Бікно, transliterat Vikno și în germană Okna) este un sat reședință de comună în raionul Zastavna din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Ocna a făcut parte din Ducatul Bucovinei, făcând parte din districtul Zastavna (Zastawna). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Ocna a făcut parte din componența României, în Plasa Nistrului a județului Cernăuți.

Mitocul Dragomirnei este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Dragomirna, Lipoveni, Mitocași și Mitocu Dragomirnei. În satul Dragomirna, se află Mănăstirea Dragomirna, ctitorită de Anastasie Crimca în 1609. Este cea mai înaltă mănăstire din Bucovina, cu o înălțime maximă de 42 de metri, iar la o distanță de circa 3 kilometri prin pădure, se află Schitul Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Pe teritoriul comunei Mitocul Dragomirnei se află Rezervația naturală Făget, marea majoritate a arborilor au vârste cuprinse între 110-130 de ani.

Буковина

Висовина

Буковина

Cerepcăuți (în ucraineană Чепенківці, transliterat Cerepkivți și în germană Czerepkoutz sau Tscherepkiwzi) este un sat reședință de comună în raionul Adâncata din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, localitatea Cerepcăuți a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Siret (Sereth). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Cerepcăuți a făcut parte din componența României, în Plasa Siretului a județului Rădăuți. Pe atunci, majoritatea populației era formată din ucrainenii, existând și o comunitate de români.

Păltinoasa este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Capu Codrului și Păltinoasa. Teritoriul comunei este situat pe versantul stâng al Văii Moldovei, la contactul dintre Obcinile Bucovinei (în vest) și masivul piemontan al Ciungilor (în est). Comuna Păltinoasa s-a dezvoltat de-a lungul drumurilor străvechi de legătură, care uneau Moldova cu Transilvania și Maramureșul. Istoria comunei este multiseculară: satul Capu Codrului este menționat în documentele de la începutul secolului XVI.

k. k. Grenzzollamt

Phot. J. Ambre. Verlag Buchh. Bercovici, Dorohoi.

st. J. Ambre. Verlag Buchh. Bercovici, Dorohoi. *Unfrieschlich: Anwarakhaa zu fjeserben un no' gisch*

Sinăuții de Sus (în ucraineană *Верхні Сінівці*, transliterat Verhni Sînivți și în germană Synoutz Ober- sau Werchni Syniwzi) este un sat reședință de comună în raionul Adâncata din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Sinăuții de Sus a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic în anul 1775, a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Siret (Sereth). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Sinăuții de Sus a făcut parte din componența României, în Plasa Siretului a județului Rădăuți. Pe atunci, majoritatea populației era formată din români.

No. 372. Verlag v. Leon Künig, Papienthallg., Czernowitz.

Biserica gr. or. din Pojorâta.

A. Piliavici

Salutare
din
Bucovina

Mit frey liegendem Brief
und bitte mir ein Affidavit
erheben die besten Verhältnisse
insell für mich ganz bestellbar off.

Pojorâta este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Pojorâta și Valea Putnei. Comuna Pojorâta, străveche așezare românească, este situată la poalele Masivului Giumalău (1857 m), cuprinsă între văile limpezi și cristaline ale râurilor Moldova, Izvorul Giumalăului și Putna. În aval de comuna Pojorâta, Valea Moldovei se îngustează brusc în gresiile și conglomeratele de Muncel, luând aspect tipic de chei, „Cheile Pojorâtei” care sunt flancate de dealurile Muncel și Măgura cu Piatra Stejarului. În peretele stâncos și abrupt al Măgurii se găsește rezervația geologică cunoscută sub numele de „Stratele de Pojorâta”.

Verlag: Buchverlag Hermann Grauert, Siret.

Bukowina
Буковина

Gruss
aus
Tereblestie,
(Bukowina).

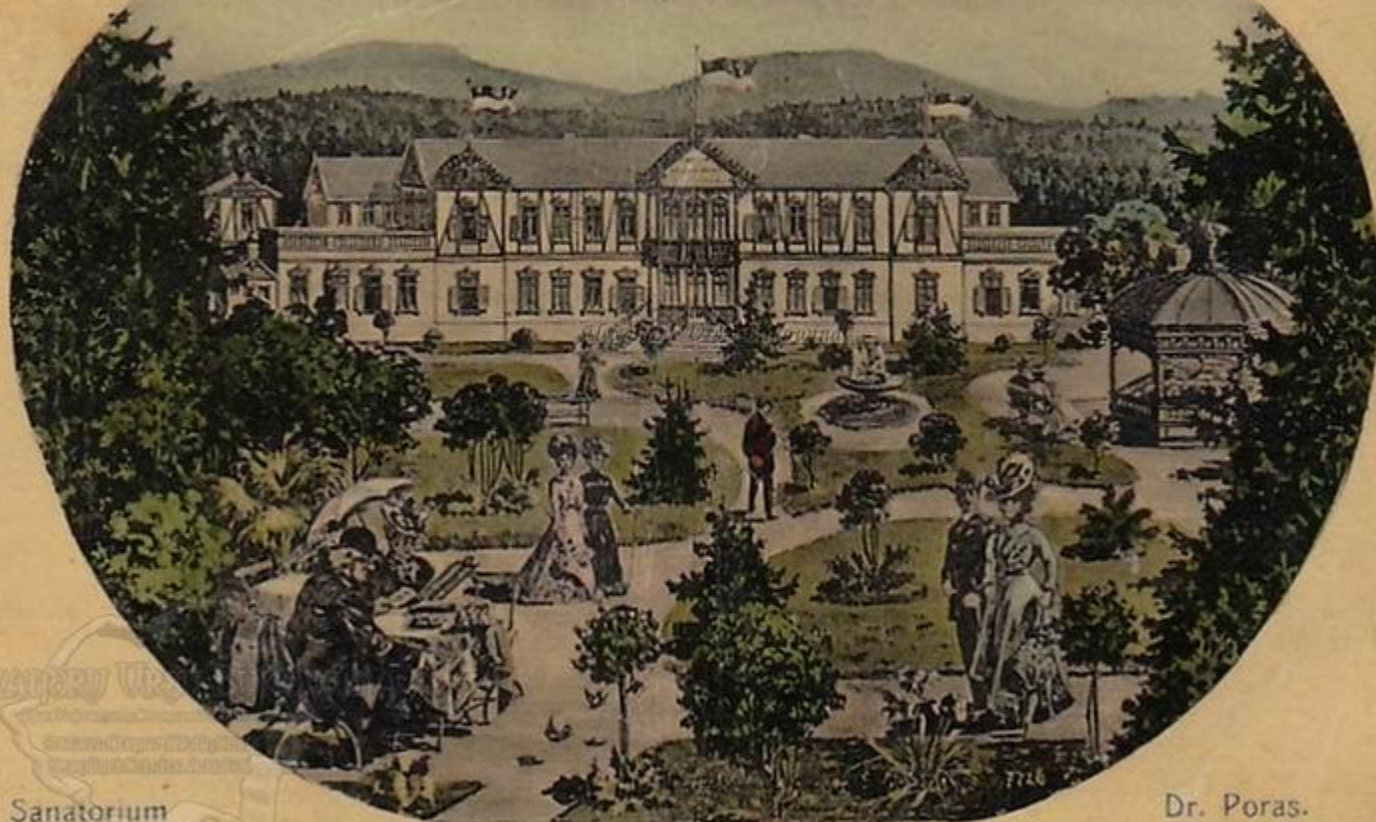
Freiwillige Feuerwehr vor dem Spritzenhaus.

Tereblecea, întâlnit și sub formele Terebliște și Porubna (în ucraineană Тереблече și în germană Tereblestie sau Terebletsche, în dialectul șvăbesc Triwlescht) este reședință de comună în raionul Adâncata din regiunea Cernăuți. Bucovina, Ucraina. Aici se află punctul internațional de trecere a frontierei auto și pietonal Porubna (Tereblecea) - Siret. Localitatea Tereblecea a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic, localitatea Tereblecea a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Siret (Sereth). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Tereblecea a făcut parte din componența României, în Plasa Siretului a județului Rădăuți.

Gruss aus

BAD SOLKA.

Eigenthümer und Chefarzt: Dr. Josef Poras.

Sanatorium

Dr. Poras.

Solca (în germană Solka, poloneză Solka, maghiară Szolka) este un oraș în județul Suceava, Bucovina, România. Solca este o fostă stațiune balneoclimaterică care beneficiază de un climat foarte potrivit pentru convalescenți și anemici, ca și pentru cei care suferă de bronșită și de catar pulmonar. Proprietățile terapeutice deosebite sunt determinate de densitatea mare a stratului de ozon atmosferic. Sub acest aspect, Solca deține primul loc în România și poziția secundă în Europa. De asemenea, orașul este cunoscut pentru izvoarele sale cu ape minerale cloruro-sodice. În trecut, orașul era renumit și pentru calitatea berii care se producea aici, fabrica de bere deschisă în anul 1810 fiind considerată una dintre cele mai vechi din România.

Lujeni, întâlnit și sub formele Lujani sau Lujan (în ucraineană Лужани, transliterat Lujanî, în germană Luschany sau Luzan) este un oraș în raionul Cozmeni din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic localitatea Lujeni a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Cozmeni (Kotzmann). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Lujeni a făcut parte din componența României, în Plasa Șipenițului a județului Cernăuți.

Sălutăre din Arbore.
Biserica aprodului Luca Arbore.

Arbore (în germană *Arbora*) este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Arbore, Bodnăreni și Clit. Prima atestare documentară a localității a scris-o Isaiia, logofăt la Baia în anul 1418 ianuarie 15, însă pe teritoriul său au fost descoperite urme de conviețuire umană încă din epoca pietrei. Numele localității provine de la Luca Arbure, fost hatman (comandant militar) al cetății capitală a Moldovei din timpul domniei lui Ștefan cel Mare și Sfânt. Acesta a cumpărat în anul 1502 actualul teritoriu unde în același an a început construirea bisericii care îi poartă numele.

Gruss aus der Bukowina.

Mausoleum in Repużynetz.

Răpujineț, întâlnit și sub forma *Repujineț* (în ucraineană *Репужинці*, transliterat *Repujînți* și în germană *Repuzynetz*) este un sat reședință de comună în raionul Zastavna din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Răpujineț a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic localitatea a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Zastavna (Zastawna). După Unirea Bucovinei cu România satul Răpujineț a făcut parte din componența României, în Plasa Nistrului a județului Cernăuți. Bucovina de Nord a fost anexată de către URSS la 28 iunie 1940, reintrând în componența României în perioada 1941-1944. Bucovina de Nord a fost reocupată de către URSS în anul 1944.

Gălănești este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Gălănești și Hurjuieni. Localitatea Gălănești este menționată, drept cătun al Vicovului de Jos, abia în harta cadastrală a anului 1783, când, după secularizarea averilor mănăstirești (ale Putnei, în cazul acesta), s-au constituit domeniile obștești (pădure comunală, imaș comunal, fânețe) și s-a pus în practică o primă reformă agrară, țăranii bucovineni fiind împroprietăriți cu „cât aveau în lucru”, o împroprietărire săvârșită de ocupantul austriac. Moșia obștească, proaspăt constituită, era numită, în harta cadastrală, „Gallanestie”.

Dia
 „Wongou
 Brig”
 in Hlinița
 Br. Kowin.

Hlinița, întâlnit și sub formele Hlinița pe Prut, Arboreni și Gai (în ucraineană Гаў, transliterat Hai și în germană Haj) este un sat, depinzând administrativ de comuna Boian. în raionul Noua Suliță din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea Hlinița a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic Hlinița a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Sadagura (Sadagora). După Unirea Bucovinei cu România satul Hlinița a făcut parte din componența României, în Plasa Prutului a județului Cernăuți. Pe atunci, majoritatea populației era formată din români.

No. 371. Verlag v. Leon König, Papierhdg., Czernowitzer.

Gruss aus der Bukowina.

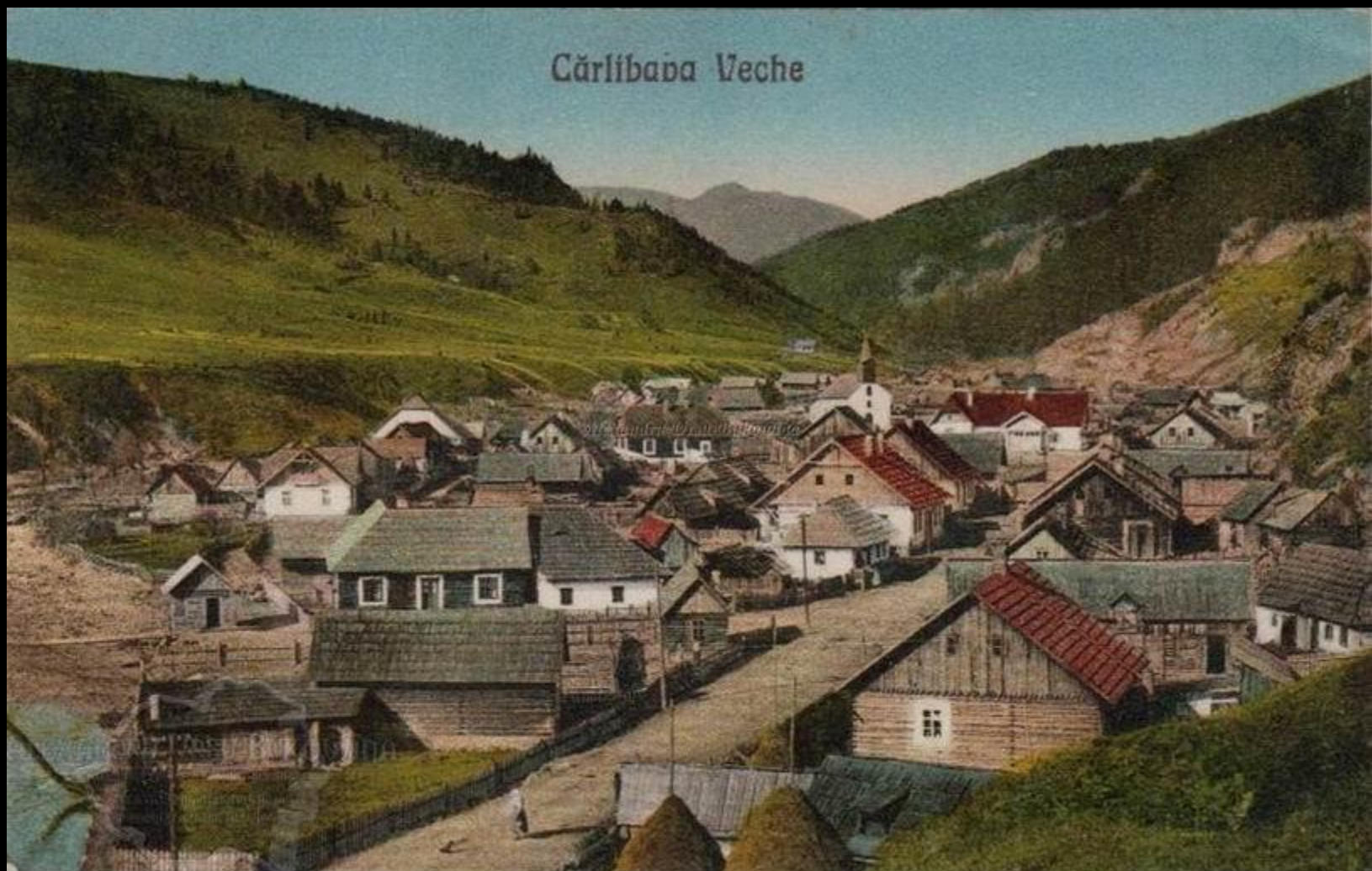
Lukawapass. Luczyna.

3/2099 his fürzlagen Grössen Nemethy.

Cămunul Lucina, comuna Moldova-Sulița, județul Suceava, Bucovina, România. Aici este paradisul cailor huțuli. Herghelia Lucina este situată în Obcinele Bucovinei la o altitudine cuprinsă între 1200-1590 metri. Înainte de înființarea hergheliei de cai huțuli, începând cu anul 1788, Lucina a fost întrebuințată ca pășune alpină pentru tineretul de diferite vârste și rase de la herghelia Rădăuți. În anul 1856 s-a înființat herghelia de cai huțuli de la Lucina sub comanda cavalerului colonel Martin Von Hermman.

Dobronăuți (în ucraineană *Добрунівці*, transliterat *Dobrînivți*, în germană *Dobronoutz* și în poloneză *Dobronowce*) este un sat reședință de comună în raionul Zastavna din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic, Dobronăuți a făcut parte din Ducatul Bucovinei, districtul Sadagura (*Sadagora*). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Dobronăuți a făcut parte din componența României, în Plasa Nistrului a județului Cernăuți.

Cărlibaba (Nume anterior: Cărlibaba Veche, germană: Mariensee, poloneză: Kirlibaba, maghiară: Radnalajosfalva) este satul de reședință al comunei cu același nume din județul Suceava, Bucovina, România, formată din satele Cărlibaba (reședința), Cărlibaba Nouă, Iedu, Șesuri, Țibău și Valea Stânei. Atestată ca așezare încă din anul 1241 (la 31 Martie), conform manuscriselor unor cete de tătari venite să cucerească Cetatea Rodnei. Comuna Cărlibaba a fost în timp scena unor teatre de luptă extrem de înverșunate. Prin zonă trecea o dată linia frontului. Tot acolo era principalul punct de trecere a hoardelor de tătari spre Maramureș. Pe aici a trecut și Voievodul Bogdan Vodă.

Berhomet, întâlnit și sub forma Berhomet pe Prut (în ucraineană Беpezомем, transliterat Berehomet și în germană Berhometh/P.) este un sat reședință de comună în raionul Cozmeni din regiunea Cernăuți, Bucovina, Ucraina. Localitatea a făcut parte încă de la înființare din regiunea istorică Bucovina a Principatului Moldovei. După anexarea Bucovinei de către Imperiul Habsburgic localitatea Berhomet a făcut parte din Ducatul Bucovinei, făcând parte din districtul Cozmeni (Kotzmann). După Unirea Bucovinei cu România la 28 noiembrie 1918, satul Berhomet a făcut parte din componența României, în Plasa Șipenițului a județului Cernăuți. Pe atunci, majoritatea populației era formată din ucrainenii, existând și o comunitate de români.

Букovina
Буковина

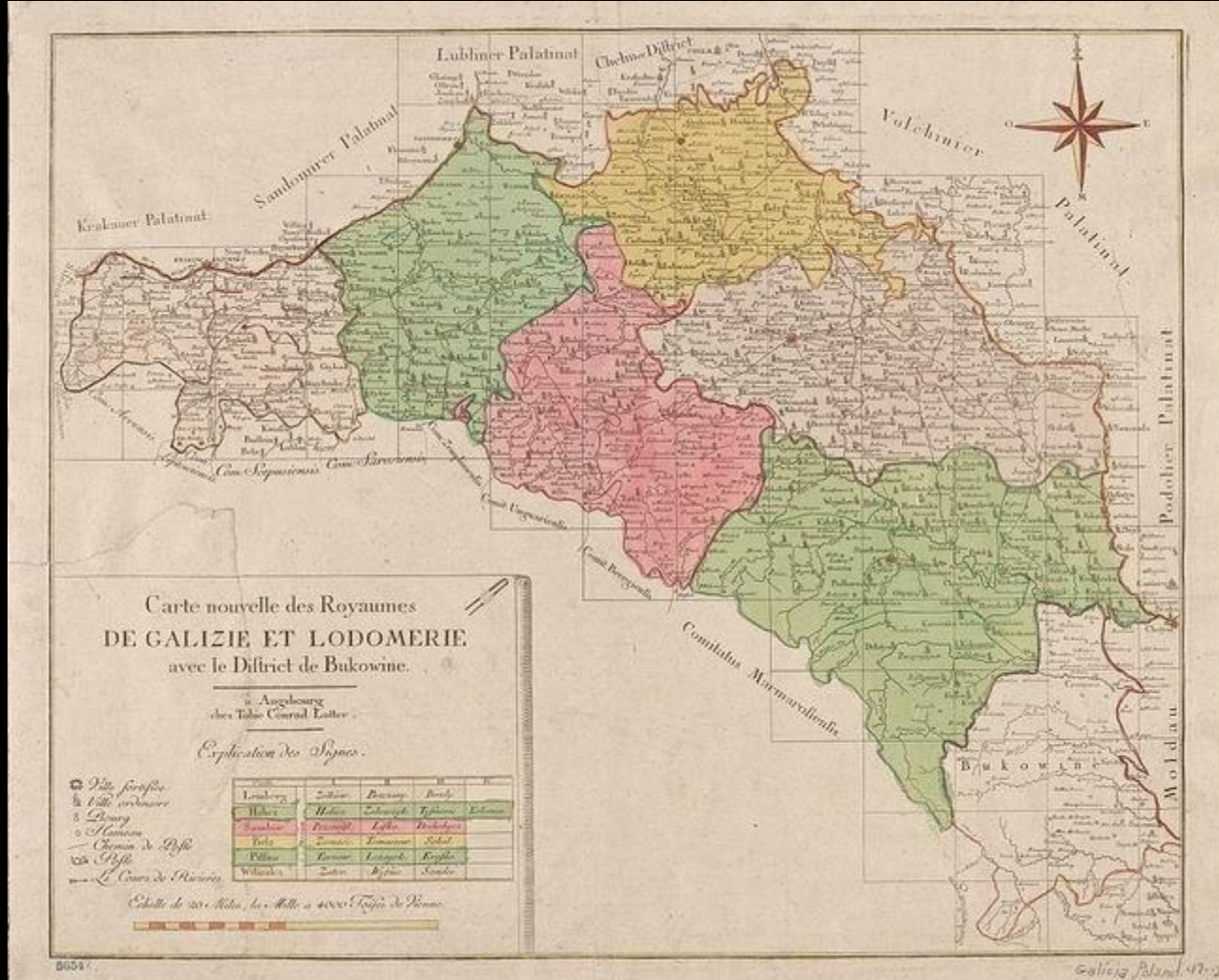
Tipuri românești din Straja.
Romänische Bauerntypen aus Straža (Bukowina).

Straja este o comună în județul Suceava, Bucovina, România, formată numai din satul de reședință cu același nume. Teritoriul comunei Straja a fost locuit încă din epoca pietrei, după cum arată urmele arheologice. Primul document care povestește existența comunei datează din 1750. Făcând parte din Bucovina, a cunoscut stăpânirea austriacă până în 1918, când bucovinenii au revenit la patria mamă. În 1940, ca urmare a pactului Ribbentrop-Molotov o parte din teritoriul comunei păduri și poieni rămânea la fosta URSS, azi la Ucraina, slăbind considerabil potențialul economic al localității.

Teritoriul istoric al Moldovei este situat între Nistru și Marea Neagră la est, culmile Carpaților Orientali la vest, râurile Ceremuș și Nistru la nord, râurile Milcov, Putna, Siret și fluviul Dunărea la sud. Prin tradiție, teritoriul Principatului Moldova era împărțit în Țara de Sus și Țara de Jos, ele însele împărțite în Ținuturi (Cernăuți, Onut ulterior devenit Hotin, Soroca, Strășineț, Câmpulung, Suceava, Dorohoi, Hârlău, Orhei, Neamț, Roman, Cotnari, Iași, Lăpușna, Bacău, Vaslui, Tutova, Fălciu, Tighina, Putna (Vrancea), Tecuci, Covurlui, Tigheciu, Chilia, Ceateea-Albă) la rândul lor împărțite în Ocoluri mai mici. Partea Țării de Jos situată de-a lungul malurilor Dunării și mării se numea Basarabia (în limba turcă Bugeac), fiindcă aparținuse inițial Țării Românești, condusa de dinastia Basarabilor. Ulterior, în 1812, Imperiul Rus a dat denumirea de Basarabia teritoriului voievodatului Moldovei dintre Prut și Nistru anexat prin Tratatul de la București din 1812, odată cu raiaua Hotinului și cu Basarabia istorică.

Bucovina este un teritoriu moldovenesc, care făcea parte din Țara de Sus, anexat și astfel denumit de către Imperiul Habsburgic în 1775. Astăzi este împărțită între România (sudul) și Ucraina (nordul). Centrul politico-cultural al Bucovinei a fost orașul Cernăuți, în prezent în Ucraina.

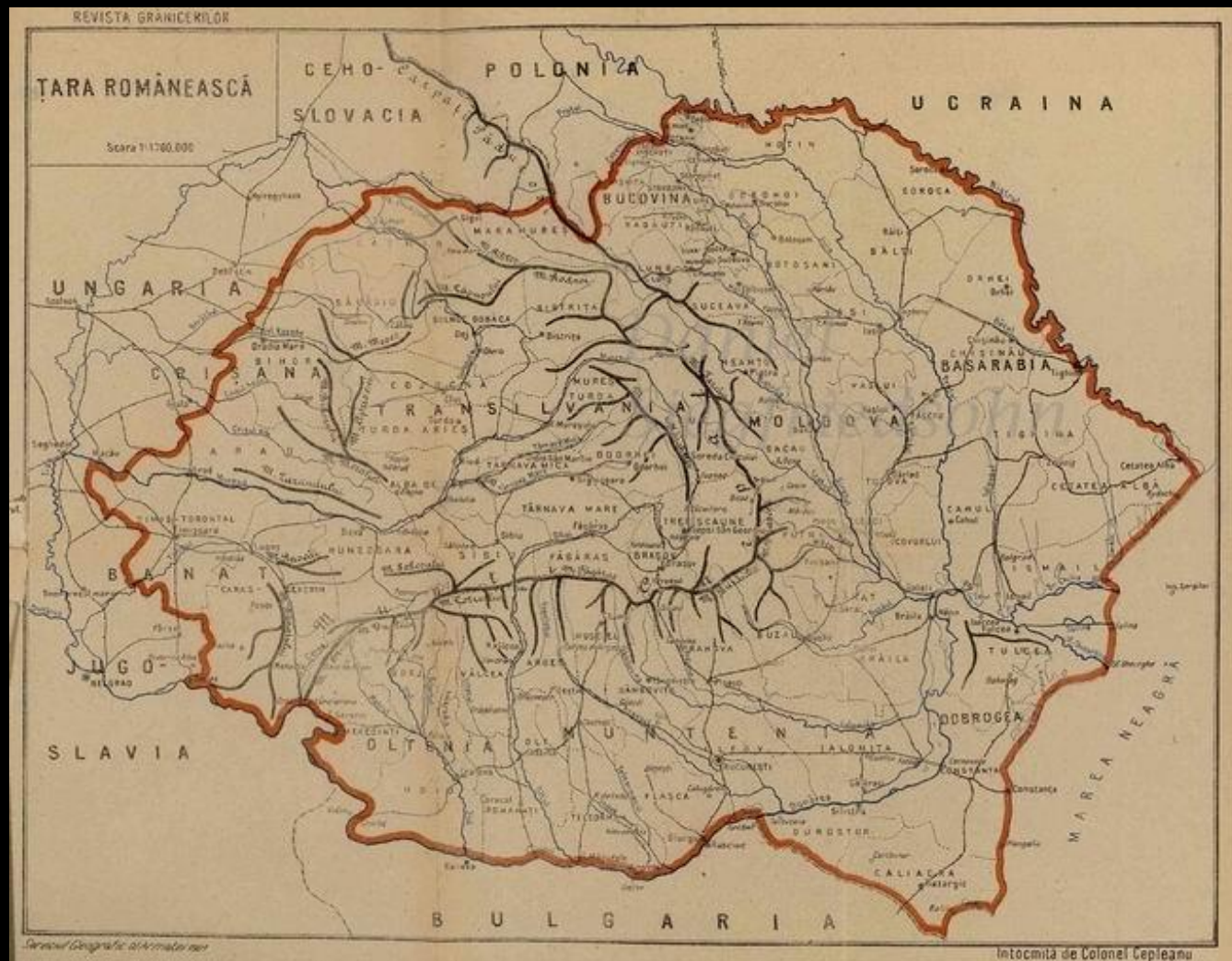

Între 1774 și 1918, Bucovina a fost anexată de către Imperiul Austriac (ulterior Austro-Ungaria), făcând parte din inițial din Regatul Galiei și Lodomeriei. Această perioadă este considerată de istoriografia română drept cea mai nefastă din istoria Bucovinei, opinie împărtășită și de o serie de istorici austrieci de prestigiu, precum și de unii istorici ucraineni contemporani.

Pentru a împiedica disoluția Imperiului Austro – Ungar, împăratul Franz Iosef lansează, la 6 octombrie 1918, manifestul „Către popoarele mele credincioase”, prin care se proclama dreptul fiecărei națiuni de a se bucura de autonomie în cadrul imperiului.

Consiliul Național al Bucovinei (C.N.B.), întrunit la 28 noiembrie 1918, a hotărât în majoritate Unirea cu România. Voturile majoritare au venit din partea românilor, germanilor, evreilor și polonezilor, iar cele împotriva doar din partea minorității ucrainene. Unirea Bucovinei cu România este recunoscută oficial, în 1919, prin tratatul de pace de la Saint Germain încheiat cu Austria la data de 10 septembrie 1919.

Bucovina a fost integrată în viața politică și administrativă a Regatului întregit, acest lucru realizându-se cu totul după votarea Constituției Mari din 1923. Hotărârea de unire din 1918 a avut ca fundament unitatea etnică, de limbă și cultură a românilor de pretutindeni.

28 iunie 1940

În iunie 1940, urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov, nordul Bucovinei este ocupat de Uniunea Sovietică. În această perioadă, au fost masacrați 3000 de români care se retrăgeau pașnic spre România, la Fântâna Albă. Autorii masacrului sunt ofițeri din trupele NKVD. Rusia nu a recunoscut încă acest masacru.

ORDIN CĂTRE ARMATĂ

Ostași,
V'am făgăduit din prima zi a noii domnii și a luptei mele naționale, să vă duc la biruință.
Să șterg pata de desecare din cartea Neamului și umbra de umilire de pe fruntea și epoleții voștri.
Azi a sosit ceasul celei mai sfinte lupte, lupta drepturilor strămoșești și a bisericii, lupta pentru vetrele și altarele românești de totdeauna.

Ostași,
Vă ordon:
Treceți Prutul,
Săcobiți vrăjmașii din Răsărit și Miază-Noapte.
Desrobiți din jugul roșu al bolșevismului, pe frații noștri cotoropiți.
Reîmpilniți în trupele țării glia străbună a Basarabilor și codrii Voevodiei și Bucovinei, ogoarele și plaiurile voastre.

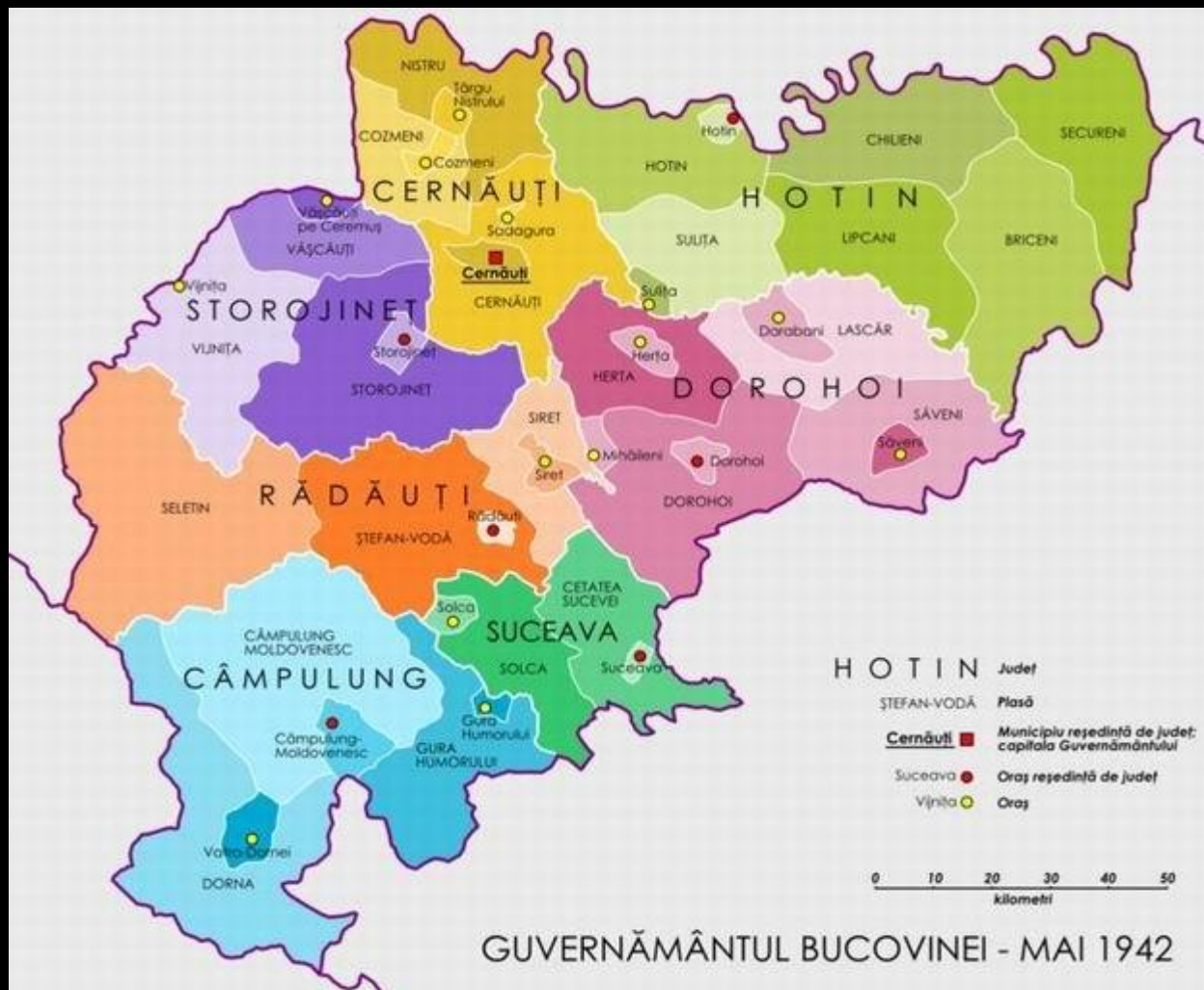
Ostași,
Plecăți azi pe drumul biruințelor lui Ștefan cel Mare, ca să cuprindeți cu jertfa voastră, ceace au supus strămoșii noștri cu lupta lor.
Înainte!
Fiți mândri că veacurile ne-au lăsat aci straja dreptății și zid de cetate creștină.
Fiți vrednici de trecutul românesc.

Ostași,
Veți lupta cot la cot, suflet la suflet, lângă cea mai puternică și glorioasă armată a lumii.
Îndrăzniți să vă măsurați vitejia și să vă dovedeți mândria, camarazilor voștri.
Ei luptă pe pământul moldovean, pentru granițele noastre și pentru dreptatea lumii.
Fiți vrednici de cinsta pe care v'eu făcut-o istoria, armata Marelui Reich și neîntrecutul ei comandant Adolf Hitler.

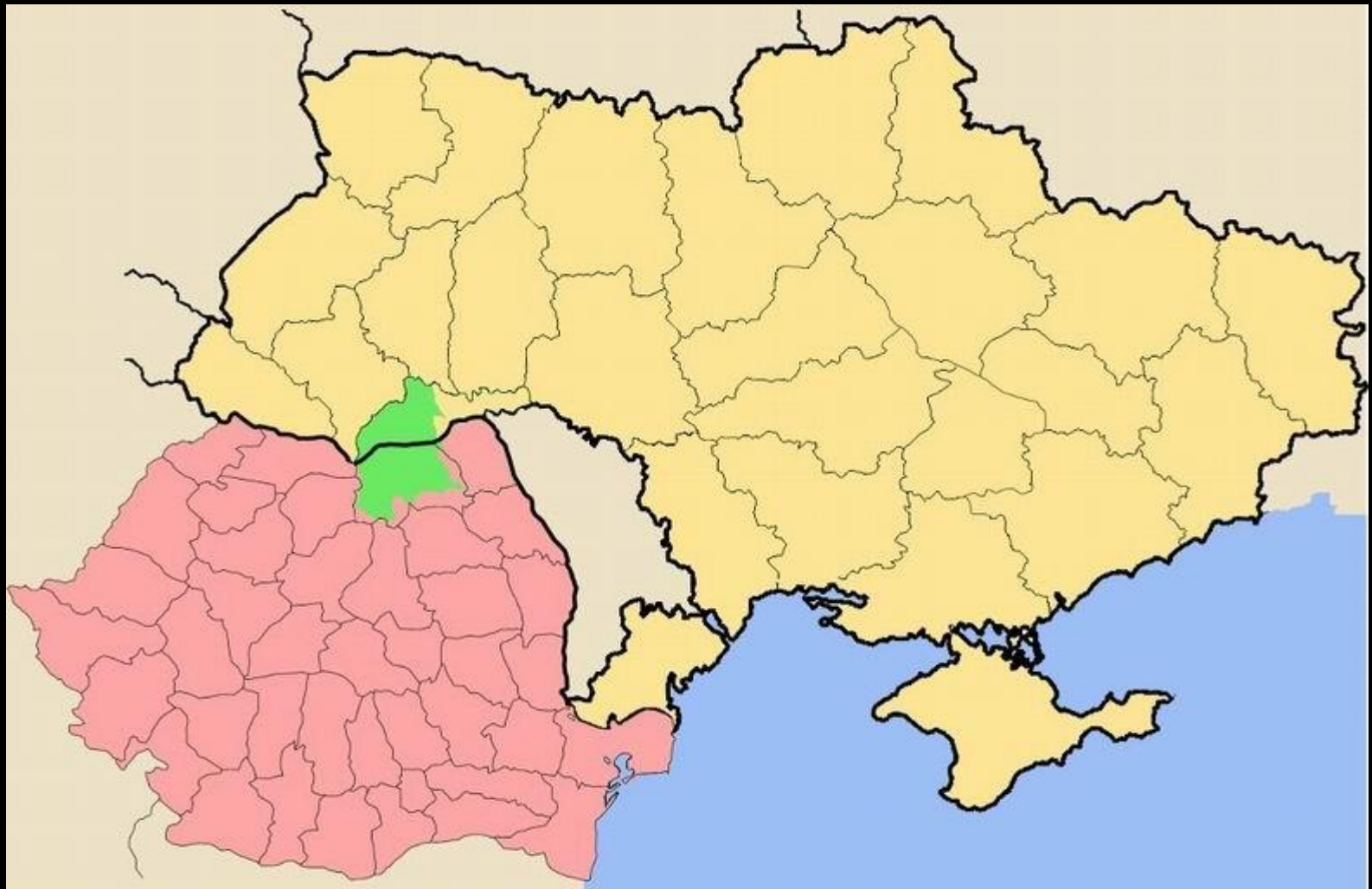
Ostași,
Înainte!
Să luptăți pentru gloria Neamului;
Să muriți pentru vatra părinților și a copilăriei voștri;
Să clătiți prin vitejia voastră, amintirea lui Mihai Vodă și a lui Ștefan cel Mare, a martirilor și eroilor căsuți în pământul vecinicii noastre, cu gândul tîntă la Dumnezeu.
Să luptăți pentru desrobirea fraților noștri, a Basarabilor și Bucovinei, pentru clădirea bisericilor, a vieții și căminurilor batjocorite de păgânii cotoropiți.
Să luptăți pentru a ne răbuna umilirea și nedreptatea.
V'o cere Neamul, Regele și Generalul vostru.

Ostași,
Isbînda va fi a noastră.
La luptă.
Cu Dumnezeu înainte!
General Ion Antonescu, 22 Iunie 1941.

În urma campaniei militare din vara anului 1941 teritoriile românești răpite de URSS în iunie 1940 au fost reîntegrate în granițele României.

După eliberarea Basarabiei și nordului Bucovinei, provinciile recuperate nu au fost imediat alipite statului român, ci au funcționat ca regiuni conexe, conduse de câte un guvernator. În Guvernământul Bucovinei au intrat cele cinci județe din Bucovina (Câmpulung, Suceava, Rădăuți, Storoginet și Cernăuți), județul Hotin din nordul Basarabiei, iar din octombrie 1941 și județul Dorohoi.

În anul 1944, România pierde din nou Bucovina de Nord și Ținutul Herța, anexate de către URSS Republicii Sovietice Socialiste Ucrainiene. În urma Convenției de armistițiu cu Națiunile Unite granița de est a României revine la liniile trasate de sovietici în luna iunie 1940.

După destrămarea URSS, Bucovina de Nord a devenit parte a Ucrainei independente. În anul 1997 președintele Emil Constantinescu semnează Tratatul politic de bază dintre România și Ucraina, iar în anul 2003 președintele Ion Iliescu semnează Tratatul dintre România și Ucraina privind regimul frontierei de stat româno-ucrainiene, ambele tratate fiind ratificate de către Parlamentul României. Astfel Bucovina de Nord a fost înstrăinată probabil definitiv.

Mihai Eminescu

La Bucovina

N-oi uita vreodată, dulce Bucovină,
Geniu-ți romantic, munții în lumină,
Văile în flori,
Râuri resălând printre stânce nante,
Apele lucinde-n dalbe diamante,
Peste câmpii-n zori.

Ale sorții mele plângeri și surăse,
Îngânate-n cânturi, îngânate-n vise
Tainic și ușor,
Toate-mi trec prin gându-mi, trec pe dinainte,
Inima mi-o fură și cu dulci cuvinte
Îmi șoptesc de dor.

Numai lângă sânu-ți geniile rele,
Care îmi descântă firul vieții mele,
Parcă dormita;
Mă lăsară-n pace, ca să cânt în lume,
Să-mi visez o soartă mândră de-al meu nume
Și de steaua mea.

Când pe bolta brună tremură Selene,
Cu un pas melodic, cu un pas alene
Lin în calea sa,
Eol pe-a sa arpă blând răsunătoare
Cânt-a nopții dulce, mistică cântare,
Cânt din Valhala.

Atunci ca și silful, ce n-adoarme-n pace,
Inima îmi bate, bate, și nu tace,
Tremură ușor,
În fantazii mândre ea își face cale,
Peste munți cu codri, peste deal și vale
Mână al ei dor.

Mână doru-i tainic colo, înspre tine,
Ochiul îmi scilipește, genele-mi sunt pline,
Inima mi-i grea;
Astfel totdeauna, când gândesc la tine,
Sufletul mi-apasă nouri de suspine,
Bucovina mea!

Mihai Eminescu - La Bucovina

N-oi uita vreodată, dulce Bucovină,
Geniu-ți romantic, munții în lumină,
Văile în flori,
Râuri resălând printre stânce nante,
Apele lucinde-n dalbe diamante
Peste câmpii-n zori.

Ale sorții mele plângeri și surăse,
Îngânate-n cânturi, îngânate-n vise
Tainic și ușor,
Toate-mi trec prin gându-mi, trec pe dinainte,
Inima mi-o fură și cu dulci cuvinte
Îmi șoptesc de dor.

Numai lângă sânu-ți geniile rele,
Care îmi descântă firul vieții mele,
Parcă dormita;
Mă lăsară-n pace, ca să cânt în lume,
Să-mi visez o soartă mândră de-al meu nume
Și de steaua mea.

Când pe bolta brună tremură Selene,
Cu un pas melodic, cu un pas alene
Lin în calea sa,
Eol pe-a sa arpă blând răsunătoare
Cânt-a nopții dulce, mistică cântare,
Cânt din Valhala.

Atunci ca și silful, ce n-adoarme-n pace,
Inima îmi bate, bate, și nu tace,
Tremură ușor,
În fantazii mândre ea își face cale,
Peste munți cu codri, peste deal și vale
Mână al ei dor.

Mână doru-i tainic colo, înspre tine,
Ochiul îmi scilipește, genele-mi sunt pline,
Inima mi-i grea;
Astfel totdeauna, când gândesc la tine,
Sufletul mi-apasă nouri de suspine,
Bucovina mea!

Fotografii document: Internet,
România, arhive istorice
Alexandru Ursu-Bucovina,
Poze vechi din Bucovina,
Vocea Bucovinei, Istoria Bucovinei

M
O
I
D
O
V
A
N
A
R
E
S
T
E
R
O
M
Â
N
I
A

Gruss aus der Bukowina

Bukowina
Висовина
Буковина

